

נוסח לא מתוקן

הכנסת האחת עשרה
18.8.86

פרוטוקול מס' 348
מישיבת ועדת הכספים
מיום ב', י"ג באב התשמ"ו - 18.8.86, שעה 10.00

נכחו:

חברי הוועדה:

א' שפירא - היו"ר
ע' סולודר - מ"מ היו"ר
י'ז' אמיר - מ"מ היו"ר
א' אבוחצירא
פ' גרופר
ד' דנינו
א' ויינשטיין
א' ורדיגר
י' מצא
ע' עלי
ש' עמר
ו' שם-טוב

מוזמנים:

א' שר - החשב הכללי
א' פוגל - הממונה על התקציבים
מ' מנור - משרד האוצר
מ' פרידמן - " "
ר' חקלאי - " "
ע' שגב - " "
ע' ארדמן - " "
א' יונט - " "
ג' שטוך - " "
גב' מ' דר-זיו - " "

א' חימוביץ - משרד התעשייה והמסחר
א' ששון - " "
גב' א' בן-עזרא - " "

א' לוין - משרד הבינוי והשיכון
ע' קמיר - החברה הישראלית לביטוח סיכוני
א' זייף - יו"ר המועצה להסדר ההימורים בספורט
חברי המועצה והעובדים

מזכיר הוועדה:

א' קרשנר

יועצת כלכלית:

ס' אלחנני

קצרנית:

ח' בנקין

1852

(ישיבת) - 25.9.86

סדר היום:

1. צו מס הכנסה (פטור ממס על ריבית בשל הלוואה לתושב חוץ) - תעשיות לייזר בע"מ - מכתב שר האוצר מיום ו' בתמוז התשמ"ו - 3.7.86.
2. צווים לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה): אמיסיות של משאבים חברה להנפקות של בנק המזרחי המאוחד בע"מ (סדרה 85, 16.3 מ. ש"ח); הפועלים הנפקות בע"מ (לשעבר אוריון חברה להשקעות בע"מ) (15 מ. ש"ח); מלונות דן ממון והנפקות 1985 בע"מ (סדרה 2, 6 מ. ש"ח) - מכתבי שר האוצר מיום כ"ז התשמ"ו-3.8.86, מיום ו' באב התשמ"ו-11.8.86 ומיום כ"ג בתמוז התשמ"ו-30.7.86.
3. שינויים בתקציב לשנת 1986.
4. דו"ח הוועדה לסיוע לענף הבניה.
5. ערבויות מטעם המדינה: א. החברה הישראלית לביטוח סיכוני סחר חוץ (תיקון); ב. מימון השקעות ביהודה, שומרון וחבל עזה) (20 מ. דולר); ג. הלוואות ביהודה, שומרון וחבל עזה (5 מ. ש"ח) - מכתבי שר האוצר מיום ז' באב התשמ"ו-12.8.86; מיום ה' באב התשמ"ו-10.8.86 ומיום כ"ד בסיון התשמ"ו-1.7.86.
6. קביעת אזורים לענין התוספת לחוק לעידוד השקעות הון (עפולה, נצרת עילית, מגדל-העמק, ישובי גוש שגב, המרכז התעשייתי של אלון תבור) - מכתב שר האוצר מיום י"ב באב התשמ"ו-17.8.86.
7. שינויים בתקציב המועצה להסדר ההימורים בספורט ל-1985/86 - מכתב יו"ר המועצה להסדר ההימורים בספורט מיום ט' באב התשמ"ו-14.8.86.
- תקציב המועצה להסדר ההימורים בספורט לשנת -1986/78 - מכתב יו"ר המועצה מיום כ"ח בתמוז התשמ"ו-4.8.86.
- תקנות להסדר ההימורים בספורט (תכנית הימורים בכדורגל) (תיקון).
8. חוזה בענין סולל בונה.

היו"ר ע' סולודר:

אני פותחת את הישיבה.

הצעה לסדר לחבר-הכנסת ויישטיין.

א' ויינשטיין:

גברתי היושבת ראש, בפגרה אנשים עושים להם תכניות. נכון שחובתנו להתכנס גם בפגרה, אבל אני מתקנא בוועדת החוץ והבטחון, למשל, שחילקה בין חבריה נייר בו כתובים מועדי הישיבות בפגרה.

י' מצא:

גם בוועדה לביקורת המדינה קיבלנו סדר יום לחודשיים.

א' ויינשטיין:

בסדר היום שלפנינו אין שום דחיפות, ואני מבין שאפשר לזמן ישיבה גם כשאין בהילות, אבל בזמן הפגרה חברי הכנסת צריכים לקבל הודעה על ישיבה לפחות עשרה ימים מראש, כי בתקופה זו הם מתכננים להם חופשות, פגישות, סיורים פוליטיים וכיוצא באלה. אני מודיע שהודעה בכתב על זימון הישיבה לא קיבלתי עד היום. לפני שלושה ימים נודע לי במקרה על קיום ישיבה זו. כך אי-אפשר לקיים ישיבות של ועדה בכנסת.

ביקשתי את רשות הדיבור מיד בתחילת הישיבה, כי אני חייב לצאת עכשיו לפגישה שקבעתי עם אנשים שבאו מחוץ לעיר. איני רוצה לבקש רוויזיה על הכל, אבל בנושא אחד, נושא ההימורים, אבקש לא לקבל היום החלטה. ראשית, אני רוצה להביע מחאה ולבקש שהודעות על קיום ישיבות של הוועדה בפגרה יימסרו שבועיים מראש, ואם לא יעשה כן בפעם הבאה, ארשה לעצמי לבקש רוויזיה על הכל. איני רוצה לחבל עכשיו בדברים דחופים, אבל אני מבקש לא לקבל החלטות בנושא אחד, תקציב המועצה להימורים בספורט, ולדון בכך בישיבה שהודיעו עליה לחברי הוועדה לפחות עשרה ימים מראש.

א' קרשנר:

יש רק בעיה אחת, שהתקציב של המועצה להימורים בספורט מתחיל ב-1 בספטמבר.

א' ויינשטיין:

בבקשה, אבל צריך להודיע לחברי הוועדה על קיום הישיבה שבועיים מראש.

א' קרשנר:

זה יחייב לכנס את הוועדה עוד פעם.

א' ויינשטיין:

מוכרחים לכנס שוב את הוועדה. אני גם בחרתי בסעיף אחד כמחאה.

ש' עמר:

איני מבין איך זה שאני קיבלתי הזמנה בשבוע שעבר ואילו חברי כנסת אחרים לא קיבלו הזמנה.

היו"ר ע' סולודר:

לדואר ישראל פתרוניים.

א' ויינשטיין:

במקרה שיש רק פרק זמן של עשרה ימים עד לקיום ישיבה אבקש למסור גם הודעות טלפוניות לחברי הוועדה.

היו"ר ע' סולודר:

חבר-הכנסת ויינשטיין, קיבלנו את המחאה. היות ואני מניחה שניקרא לישיבות נוספות בפגרה, כפי שקורה בכל חופשה, ייתכן שכדאי לקבוע מראש מועדים לישיבות הוועדה, ואם יהיה ביטול, יהיה קל יותר להודיע על הביטול.

א' ויינשטיין:

אני מבין שבקשתי העיקרית התקבלה.

היו"ר ע' סולודר:

היושב ראש הקבוע של הוועדה יגיע עוד מעט ויראה את מידת הדחיפות.

א' ויינשטיין:

ולא, אבקש רוויזיה או התייעצות סיעתית.

י' מצא:

רשום, גברתי היושבת ראש, שאם לא תתקבל הצעתו, הוא מבקש רוויזיה או התייעצות סיעתית, כך שאין מנוס אלא לא לקיים הצבעה באותו סעיף.

1. צו מס הכנסה (פטור ממס על ריבית בשל הלוואה לתושב חוץ - תעשיות תייזר בע"מ
מכתב שר האוצר מיום ו' בתמוז התשמ"ו-13.7.86

מ' מנור:

מדובר בבקשה לפי סעיף 16(4) לפקודת מס הכנסה. סעיף זה נותן לשר האוצר סמכות להעניק - באישור ועדת הכספים - פטור ממס על ריבית בשל הלוואות שלוקחות חברות מחוץ לארץ למטרות מסוימות. בדרך-כלל מדובר במטרות המתאימות לאלה המפורטות בחוק לעידוד השקעות הון.

הבקשה שלפניכם נוגעת להלוואה של 25 מיליון דולר של חברת תעשיות לייזר בע"מ, בשיעורי ריבית מאד אטרקטיביים. שיעור הריבית נע בין 7% ל-7.5% לשנה, ובכללים שקבענו ושהבאנו לידיעת ועדת הכספים - אין זה קבוע בחוק אלא בכללים - דיברנו על שיעור ריבית לייבור או יורו בתוספת 1.5%.

חברת תעשיות לייזר הצליחה להשיג הלוואה בריבית זו היות ויש לציין שאיגרות חוב אלה ניתנות להמרה למניות בתנאים מסויימים, וכנראה, זה מה שהניע את המלווים להסכים לשיעור ריבית הרבה יותר נמוך מזה שמשלמת חברה במדינת ישראל בשוק העולמי.

כמובן, לפני שאנו מביאים את הנושא לוועדה אנו נוהגים בכל מקרה לפנות למפקח על מטבע חוץ בבנק ישראל ולמשרד האוצר כדי שיתנו דעתם אם ההלוואה נוחה למדינת ישראל ואם יש לתמוך בפטור ממס על הריבית.

ש' עמר:

אחרי איזה פרק זמן ניתן להמיר את איגרות החוב למניות?

מ' מנור:

אם אינני טועה, לאחר שבע שנים.

ש' עמר:

מה מחיר ההמרה?

מ' מנור:

- בין 120% ל-124%.

ד' דנינו:

האם הפטור הזה יתרום מבחינה כלכלית או מבחינת התעסוקה במשק?

מ' מנור:

חברת תעשיות לייזר היא מה שנקרא התעשייה המתוחכמת בישראל והיא יצואנית גדולה. הלוואה זו מיועדת להשקעות בחברה. איני בטוח אם זה יביא למקומות עבודה נוספים, אבל אין שום ספק שתוספת הון זו תגדיל בצורה משמעותית את הייצור של החברה, וזה מה שחשוב. זה מסוג החברות האטרקטיביות. זו חברה רצינית עם כמה מאות עובדים.

ד' דנינו:

למה לא מופיע כאן מישהו מטעם החברה?

היו"ר ע' סולודר:

זה לא מקובל.

מ' מנור:

הוועדה אישרה פטור בעשרות מקרים, לרבות כלל, כור ותדירן.

היו"ר ע' סולודר:

חברי הוועדה, בהתחשב בכך שהבקשה היא מה-13 ביולי ובהתחשב במפעל המוכר אני מציעה שנצביע על אישור הפטור, אם אין יותר שאלות.

ה צ ב ע ה

ההצעה לאשר צו מס הכנסה (פטור ממס על ריבית בשל הלוואה לתושב חוץ) -
תעשיות לייזר בע"מ - נתקבלה

2. צווים לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה)

אמיסיות של משאבים חב' להנפקות של בנק המזרחי המאוחד בע"מ (סדרה 85, 16.3 מ. ש"ח)
הפועלים הנפקות בע"מ (לשעבר אוריון חב' להשקעות בע"מ) (15 מ. ש"ח)
מלונות דן מימון והנפקות 1985 בע"מ (סדרה 2, 6 מ. ש"ח)

מכתבי שר האוצר מיום כ"ז בתמוז התשמ"ו-3.8.86,
מיום ו' באב התשמ"ו-3.8.86 ומיום כ"ג בתמוז התשמ"ו-30.7.86

א' קרשנר:

לפניכם שלוש בקשות בענין אמיסיות. הראשונה נוגעת לאיגרות חוב של משאבים,
חברה להנפקות של בנק המזרחי.

מ' פרידמן:

למעשה שלוש הבקשות הן אותה בקשה: הגבלת מס להנפקות, שייעודן בחלקו הוא מה
שנקרא "הנפקות הרפורמה", היינו הלוואות הבאות להחליף את הלוואות הפיתוח, וחלקו -
הלוואות להשקעות במפעלים שונים, כגון התעשייה האווירית. הנפקה אחת מיועדת
למלונאות - למלונות דן, לצורך שיפוצים. בבקשה הראשונה מדובר על משאבים, חברה
להנפקות של בנק המזרחי, והערך הנקוב הוא 16,300,000 ש"ח; בבקשה השניה - על הנפקת
איגרות חוב של הפועלים, הנפקות בע"מ, לשעבר אוריון - חברה להשקעות בע"מ, והערך
הנקוב הוא 15 מיליון שקל. למעשה זה אושר כבר פעם אחת אלא שהבורסה דרשה לשנות את
שם החברה; ובבקשה השלישית - על מלונות דן.

לגבי הבקשה השניה, שיעור הריבית היה אם איני טועה 7.75%, ואני חושב שגם
היום הוא לא יעלה יותר, אבל החתם דרש רווח בטחון מסויים, ולכן כתוב עכשיו ששיעור
הריבית לא יעלה על 8%.

היו"ר ע' סולודר:

אנו דנים בשלוש הבקשות ביחד.

י' מצא:

מה ההצדקה לתת את הפטור? אני קורא כך: "אבקש אישור ועדת הכספים לפטור ממס
את ההכנסה...". מה ההגיון בזה?

מ' פרידמן:

זה עידוד החסכון.

ד' דנינו:

היו צריכים להזמין את בעלי הדבר. מי מבטיח שלא יקרה מה שקרה ללקוחות חברת
גינדי?

מ' פרידמן:

לזה יש לי כמה תשובות. ראשית, אנחנו נותנים את האישור להנפקה אחרי שהמשרד
הנוגע בדבר בדק והמליץ. שנית, אמנם יש ויכוח בין הבורסה לבין הרשות לניירות ערך
למי הסמכות, אבל הבורסה משתמשת בסמכות ואינה רושמת למסחר הנפקה שלא נבדקו
הבטחונות שלה עד כמה שאפשר. במקרה של מלונות דן הבורסה דרשה שעבוד של חלק ממערכת
המלונות. על פי התסקיף יש שעבוד ספציפי על מלון דן תל-אביב.

היו"ר ע' סולודר:

אני מבינה שהאוצר הסתפק בבטחונות האלה.

מ' פרידמן:

החתם בודק, הקונה בודק. לאוצר אין סמכות להתערב.

י' מצא:

ההנפקה היא של מלונות דן עבור פיתוח עצמי שלהם?

מ' פרידמן:

כן, מדובר בהשקעות ברשת.

ס' אלחנני:

אני רוצה להעיר הערה כללית בתור פתיחה של הדיון על הרפורמה הצפויה בשוק ההון. האם אגף שוק ההון והאוצר חושבים שוועדת הכספים צריכה תמיד להיות מעורבת בהנפקות האלה? הרי כל מה שהוועדה עושה זה לתת את הפטור ולקבוע את תקרת המס המוגבל. כלומר, היא אינה מתערבת בשום דבר, ואחר כך אומרים שוועדת הכספים אישרה. אם אנחנו הולכים לקראת הרפורמה המובטחת בשוק ההון, שיילך מלון דן וינפיק לו איגרות חוב, והקונה יפשפש היטב בטיב הערבוביות. אני רואה מדוע מגיע פטור ממס על ריבית על השקעה במלונות דן.

א' קרשנר:

זה העניין של עידוד החיסכון.

מ' פרידמן:

מה שאמרת זה תרתי דסתרי. את רוצה שמלון דן יגייס הון למטרות שלו בריבית של 10% או של 12%, בעוד שהממשלה מגייסת הון ב-5.3%.

ס' אלחנני:

אפשר לפטור בכלל ריבית ממס. יש כמה דרכים. יום אחד צריך להתחיל לדון בשיטה, להזכיר את העניין, שהאוצר יתחיל לחשוב על כך.

היו"ר ע' סולודר:

אני מבינה שזה עניין לדיון כללי.

ס' אלחנני:

זה קשור לדו"ח בייסקי

מ' פרידמן:

אין זו הזדמנות חגיגית להתחיל לדון בדו"ח בייסקי.

ד' דנינו:

מר פרידמן, אין המשל דומה לנמשל, כי הבנתי שגב' אלחנני דיברה על איגרות חוב ממשלתיות לעומת האיגרות של מלון דן. מלון דן אינו גוף ממשלתי-ציבורי.

מ' פרידמן:

אבל אני הבנתי שזה נאמר במסגרת הבטחת הממשלה לשחרור שוק ההון.

ס' אלחנני:

למה ההבדל בריבית? בבקשה האחת מדובר על 8% וביתר על 8.5%.

מ' פרידמן:

כך המוכר מעריך את זה.

ה ע ב ה

ההצעה לאשר את הצווים הנ"ל לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) נתקבלה

היו"ר ע' סולודר:

לפני שאני מפנה את הכיסא ליושב ראש הקבוע של הוועדה אני רוצה לברך אותו בשם כל חברי הוועדה לרגל הולדת הנכדים התאומים. כן ירבו הנכדים כחול על שפת הים.

קריאות:

מזל טוב.

היו"ר א' שפירא:

אני מודה לכם. נרים כוסית לחיים ואני מאחל ששמחה זו תשפיע כל החברים הנוכחים כאן ועל כל עם ישראל.

3. שינויים בתקציב לשנת 1986

א. פניה מס' 81 של הממונה על התקציבים

ע' הרטמן:

מדובר בשינויים בתקציב - העברה לביטוח הלאומי. היתה החלטת ממשלה בנושא הקטנת תשלומי המעביד לביטוח הלאומי. מטרת ההחלטה היתה למעשה כפולה: קודם כל הקטנת עלות העבודה במשק בכלל, וספציפית - עידוד לתיירות, עידוד לתעשייה וליצואנים על ידי הקטנת עלות העבודה, דבר שאיפשר להם להתמודד עם תוספת היוקר האחרונה.

ראוי להדגיש שהקטנת עלות העבודה אינה לסקטור מסויים אלא היא כללית לכל המשק, כולל הסקטור הציבורי. לכן נוצר לכאורה מצב אבסורדי שהגופים הנתמכים נהנו מהקטנת הביטוח הלאומי ולכן אינם משלמים את התשלומים למוסד לביטוח לאומי. כשהוצג ענין זה בממשלה נאמר שאחד ממקורות המימון להקטנת עלות העבודה הם הסכומים הנחסכים במשרדים השונים. למעשה אנו מעבירים את הסכומים האלה חזרה לרזרבה הכללית, ומהרזרבה הכללית - למוסד לביטוח לאומי. הענין הוצג בעתונות בצורה מעוותת, כאילו יש כאן עקיפה כלשהי. למעשה כדי שהקטנת עלות העבודה תהיה כללית אמרנו שזה חל גם על משרדי הממשלה, והחסכון שנוצר במשרדי הממשלה מועבר ישירות למוסד לביטוח לאומי, ואין כאן שום קיצוץ תקציבי. אנחנו רק משמשים כברז המעביר את הכסף ממקום למקום. מדובר גם בשכר הישיר וגם בשכר העקיף. דוגמה ספציפית: על פי הסכם אגד, תשלומי הביטוח הלאומי משולמים על ידי הממשלה. כתוצאה מזה שעלות העבודה מוקטנת אנחנו חוסכים את סכומי הסובסידיה, בלי להתייחס כלל לעומק הסובסידה אלא בתוך הסל הקיים. סכומים אלה, למשל, הם חסכון בתקציב המדינה ומשמשים כמקור מימון להקטנת עלות העבודה.

הכוונה היא שזה יהיה הסדר קבוע. הסדר קבוע צריך להיות ממוסד בשיעורים ספציפיים שיירדו מתשלומי המעביד לביטוח הלאומי. עדיין אין הסכמה ואין החלטה לגבי צורת ההפחתה, ולכן הוחלט שבחודש יולי כל המעסיקים לא ישלמו בכלל את הביטוח הלאומי, ותוך כחודשיים יהיה צורך לקבל החלטה - ואז כמובן העניין יגיע שוב לכאן - מה צורת ההפחתה ותשלומי הביטוח הלאומי, כשהנטיה היא להקטין את הסכומים שבהם הביטוח הלאומי משמש כגובה, למשל, סכומי מס מקביל שהמוסד לביטוח לאומי גובה אותם למעשה ומעבירם לקופות החולים.

לפניכם שני אישורים: אישור חתימת חוזה עם הביטוח הלאומי, ויש בו הרשאה להתחייב על 600 מיליון ש"ח ותקצוב של ההוצאה ב-275 מיליון שקל, ואלה הסכומים שאנחנו צריכים להעביר כבר החודש למוסד לביטוח לאומי. אישור שני נוגע לכל הסכומים הנחסכים בתקציבי המשרדים, ולא קיצוצים. סכומים אלה מועברים לרזרבה, ומשם - למוסד לביטוח לאומי. אם יהיו שאלות ספציפיות, מר ספרן יוכל להשיב עליהן.

ו' שם-טוב:

בדברי ההסבר נאמר: "בהמשך להחלטת הממשלה מיום... בנושא עידוד היצוא...". מה שייך ענין זה לעידוד היצוא?

ע' הרטמן:

שאלתך היא שאלה נכונה. נכון שעלות העבודה משפיעה על כל המשק, אבל החלטת הממשלה היתה בקונטקסט הספציפי של עידוד היצוא, זו היתה כותרת ההחלטה, ולכן זה הוצג כך.

א' ורדיגר:

מה היתה הסיבה לירידת ההכנסות של המוסד לביטוח לאומי? כתוב בדברי ההסבר: "עקב הירידה בהכנסותיו"?

ע' הרטמן:

הממשלה החליטה שהמעסיק משלם פחות למוסד לביטוח לאומי, וכתוצאה מזה קטנו הכנסות הביטוח הלאומי. אם אין רוצים להיכנס לגרעון אקטוארי צריכים לשפות אותו על הירידה הזאת.

י' ז' אמיר:

מה פירוש "בהמשך להחלטת הממשלה בנושא עידוד היצוא"? האם מעבירים את הכסף הזה מתקציב היצוא למוסד לביטוח לאומי?

ע' הרטמן:

לא. למעשה כל המשק, כולל היצואנים, נהנים מהקטנת עלות העבודה. תחת הכותרת של עידוד היצוא היתה שורה של החלטות, ביניהן גם ההחלטה הזו, שמשפיעה על היצואנים וגם על סקטורים אחרים. זו הקטנת העלות לכלל המעסיקים במשק.

ס' אלחנני:

היום הביטוח הלאומי לא רק מנהל קרן אקטוארית אלא גם גובה, בעיקר מס מקביל והיטל החינוך. בינתיים הביטוח הלאומי מקבל את שלו, ולכן כרגע אלה סתם רישומים. התכנית היא להקטין באמת את עלות העבודה, זאת אומרת שהמעביד לא ישלם נניח את המס המקביל. אם כן, מי ישלם אותו?

ע' הרטמן:

מבחינת המעביד, אם הממשלה משלמת את הכסף, זה מקטין לו את העלות. יש שתי אפשרויות החלטה. אחת מהן היא שבמקום שהממשלה תממן את ההפרש הזה נוריד את קצבאות הביטוח הלאומי או נעביר פחות לקופות החולים. זו החלטה במישור אחר, ואיננו מציעים זאת היום. אנחנו מציעים להקטין את תשלומי המעבידים בלבד. יכול להיות שבמסגרת הצעות תיקון שאינן קשורות לדברים אלה יתייחסו לביטוח הלאומי, אבל אין זה נוגע להחלטה הספציפית הזאת. איננו רוצים לקבוע דרך אגב, בהחלטה שבאה להקטין את עלות העבודה, שמקטינים את תשלומי המס המקביל ואין מעבירים אותם לקופות החולים. הרי ייווצר חור במקום אחר.

ס' אלחנני:

זה מה שאני שואלת: מאין זה יבוא? היתה סיבה לכל מה שהמעבידים גבו, והכסף כיסה משהו אמיתי.

ע' הרטמן:

החור שיווצר יכוסה על ידי הממשלה, ואני מזכיר שבהצעת התקציב המקורית יועדו מראש סכומים להקטנת עלות העבודה. זה היה חלק מהתכנית התקציבית לשנה הזאת.

היו"ר א' שפירא:

אני מעמיד את הענין להצבעה.

ה צ ב ע ה

ההצעה לאשר פניה מס' 81 של הממונה על התקציבים מיום 7.8.86 נתקבלה
ס' אלחנני:

יש לי שתי הערות בקשר לחוברת זו של שינויים בין סעיפים לשנת 1986. עברה חצי שנה מאז הגשת התקציב, ונחתנה לוועדה הבטחה שכל שלושה חודשים נקבל דיווח על ביצוע התקציב. הדיווח אינו צריך להיות רק חשבונאי, היינו כמה יצא מהקופה, כי התווי מעניין יותר. המחצית הראשונה של השנה היא תמיד קלה יותר, ואין בעיה לעמוד בתקציב. הבעיה היא תמיד המחצית השניה, וחשוב שנדע מה התווי בו הולכים במחצית השניה של שנת התקציב. אני חושבת שמן הראוי היה לדווח על זה לוועדה.

הנושא השני הוא ההכנסה המותנית בהוצאה. בענין זה ציינתי שהיה שימוש לא נכון בחוק התקציב ולא קיבלתי תשובה פורמלית עד עכשיו. זו היתה תוספת לתקציב.

ב. פניה מס' 78 (רשויות מקומיות)

א' קרשנר:

זה ענין המענק לרשויות המקומיות - 39 מיליון ש"ח.

ש' עמר:

אין כאן לא רשימה של הרשויות ולא תכנית התייעלות. למי אנו נותנים את הכסף הזה?

ע' סולודר:

ישנו כאן לפני מספר שבועות לקראת השביתה במיגזר הערבי, ואז הסתבר לנו שכספים שאותם הוחלט להעביר לפני כמעט מחצית השנה טרם הועברו, וסוכם שיימסר כאן דיווח, ועל סמך זה נפטקה השביתה. אני מבקשת לדעת אם כספים אלה שאישרנו אותם בשעתם גם בוועדת המשנה לרשויות מקומיות וגם במליאת הוועדה אכן הועברו. היכן אנו עומדים מבחינת העברת סכומי הכסף שאושרו הן למיגזר היהודי והן למיגזר הערבי?

בהזדמנות זו אני רוצה להזכיר שהיו לנו עוד טענות על אי-ביצוע החלטות שלנו, ושמענו גם את דברי היועץ המשפטי לוועדה שוועדת הכספים מרשה הזרמה גם למיגזר ההתיישבותי: לגולן, לבקעה ואחר כך למושבנים. חלק גדול מזה לא הגיע, למיטב ידיעתי, וסיכמנו שיוזמנו לכאן מנהלי בנקים ואנשי האוצר וימסרו לנו דיווח בנדון.

י'ז' אמיר:

כשהמלצות של ועדות הכנסת מונחות על שולחן הכנסת המיגזר הערבי והמיגזר הדרוזי רואים בכך דבר גמור, מוסכם ובר-ביצוע, ולכן הם גם רצים ומצליחים יותר, וזאת לעומת האדישות השוררת במיגזר היהודי המאמין רק בביצוע החלטות ממשלה ולא בהחלטות ועדות.

בקשר לכך אני רוצה להזכיר שיש ועדת משנה העוסקת בכל נושא הרשויות המקומיות, לרבות הגרעונות. באחת הפעמים ביקשנו לקבל את הגרעונות האמיתיים של הרשויות המקומיות וגם דיווח איך נוצרו הגרעונות האלה. בזמנו גם ביקשתי לקבל מסמך שיפרט איך הגיעה עיריית באר-שבע לגרעון הגדול של 30 מיליון דולר ועד היום הזה לא קיבלנו את הנתונים האלה.

לכן לעניות דעתי אנו צריכים לדחות את האישור של סעיף זה עד לקבלת הפירוט המדויק ממשרד הפנים על הרשויות המקומיות ואיך יחולקו הכספים האלה. אם למליאת הוועדה לא יהיה זמן לעסוק בכך, אני מציע שוועדת המשנה תטפל בנושא זה לעומק, כי איננו רוצים ליצור שוב גרעונות או להשאיר בעינה את הבעיה של גרעונות קיימים. לא הייתי רוצה לראות ועדות של פקידים שינהלו רשויות מקומיות. אם כן, הצעתי היא לא לאשר ענין זה כל עוד לא נקבל פירוט.

י' מצא:

אדוני היושב ראש, מדובר כאן לא רק בקשה להעברת תקציב אלא גם בבקשה המתבססת על תכנית פעולה להבראת הרשויות המקומיות. כלומר, בתמצית יש כאן תכנית הבראה לרשויות מקומיות. לפני שנאשר את ההעברה הדבר האלמנטרי המתבקש הוא שנראה במפורט, ולא במסגרת דקות ספורות, את תכנית ההבראה הזאת, למי היא מיועדת וכיוצא באלה, ללא כל קשר למיגזר זה או אחר. מדובר כאן רק בחלק, ועוד יבואו אלינו בבקשות נוספות להעברות בסכומים כאלה או אף גדולים מהם, ולכן אני מציע שנראה קודם את כל התכנית.

ד' דנינו:

בתקופה האחרונה אני רואה דברים מוזרים במקצת. יש העברות מסעיף לסעיף, ועוברים שלושה-ארבעה חודשים עד שהמשרד משלם משהו, ואז עולה הענין לדיון. דבר נוסף מוזר מאד הוא שוועדת הכספים דורשת נתונים, וחבר הכנסת כותב מכתב בו הוא מפרט בדיוק מה הוא רוצה, ואחר כך מתקבל מכתב של עוזר השר באותו משרד האומר שאין לו נתונים. איך זה יכול להיות שאין לו נתונים? אם אין לו נתונים, על סמך מה הוא מגיש את הבקשה לקבל אישור לתקציב? נשאלת השאלה אם יש עדיפות למשרד זה על פני משרד אחר ואם יש סיבה מדוע מביאים את הבקשה כבקשה דחופה לדיון במליאת הוועדה.

היו"ר א' שפירא:

מי ביקש ומה ביקש?

ד' דנינו:

לי יש מידע האומר שאישרתם תקציב מסויים, והוא יחולק בהתאם לבקשת חברי כנסת מסויים.

ע' עלי:

על מה אתה מדבר? תסביר על מנת שנבין. אתה מדבר על דבר שאינו ידוע לנו.

י'ז' אמיר:

מה אישרנו? במי מדובר?

היו"ר א' שפירא:

חבר-הכנסת דנינו, או שתפרש את דבריך, או שלא תאמר אותם.

ד' דנינו:

כתבתי מכתב למשרד הפנים ובו ביקשתי להמציא לי נתונים מסויים שאותם פירטתי. התשובה שקיבלתי היתה: אין לנו נתונים.

י'ז' אמיר:

אנחנו מבקשים לדעת מה קורה. מה המסתוריות הזאת? קרא את מכתבך למשרד הפנים ואת מכתב התשובה.

היו"ר א' שפירא:

אני מבין שבקשתך היא שגם במקרה זה נקבל נתונים.

ד' דנינו:

תחילה אני מבקש שנקבל את הנתונים הקודמים ורק אחר כך נדון בבקשה.

א' ורדיגר:

אני חושב שהפניה הזאת בקשר לשינויים בתקציב משרד הפנים היא פגיעה בוועדה הכספיים ובאינטליגנציה של חברי הוועדה. כתוב כאן: "בהתאם לעקרונות ההסדר שסוכמו על דעת משרד הפנים והאוצר". אם אינם זקוקים לוועדת הכספים, יקחו את הכסף ויחלקו אותו, ואין צורך להזעיק אותנו לישיבה בימי הקיץ החמים האלה, אבל אם אכן דרוש אישור של הוועדה, אני מציע שבקש פירוט למי ולאן הולכים הכספים האלה.

היו"ר א' שפירא:

אתם אומרים בעצם שהעקרונות לחלוקה כתובים אלא שאיננו יודעים מי המועצות והעיריות שמקבלות, מי מתאזן ומי אינו מתאזן. יש כאן מענקים למועצות ולעיריות שהיה להן גרעון בתקציב, ומה שאנו מבקשים זה פירוט למי ולמה מחלקים את הכסף. אפשר גם להקשות למה עיריה זו הגיעה לגרעון כזה. אולי בזבזה את הכסף. כלומר, השאלה היא עוד יותר מעמיקה, כי פירוש הדבר שמי שניהל את חשבונותיו כראוי והתאזן אינו מקבל דבר, ואילו מי שבזבז, חילק כספים למוסדות וצבר גרעון מקבל מענק. אם כן, הפירוט שאנו מבקשים הוא למי נועד הכסף ולמה הגיעה אותה עיריה או מועצה לגרעון.

ו' שם-טוב:

אני מבקש לצרף אינפורמציה אם זה כולל גם מועצות ערביות.

היו"ר א' שפירא:

למועצות ערביות היה סידור מיוחד.

ו' שם-טוב:

אבל זה לא הוזרם.

ע' סולודר:

זה מה ששאלתי. צריך לפחות שוועדת המשנה תשב בענין זה.

היו"ר א' שפירא:

ברגע זה אין יושב ראש לוועדת המשנה. היושב ראש היה חבר-הכנסת חיים קופמן. הודעתי על כך לחבר-הכנסת יגאל כהן.

ש' עמר:

אם הודעת על כך לחבר-הכנסת יגאל כהן והוא לא מינה יושב ראש, המערך ימנה יושב ראש מטעמו.

ע' סולודר:

זה מגיע למערך.

היו"ר א' שפירא:

חבר-הכנסת עמר, בין אמירה לבין עשיה יש הבדל. אני מכריז היום שחבר-הכנסת יגאל כהן הוא יושב ראש ועדת המשנה לרשויות מקומיות, אבל אין זה אומר שאני מעביר נושא זה לוועדת המשנה. קודם אני רוצה שנקבל פירוט במליאת הוועדה, ולאחר מכן אראה אם יש מקום לקיים דיון כאן או בוועדת המשנה.

ש' עמר:

צריך לקבל גם תכנית הבראה של המועצות האלה.

ע' סולודר:

אבל יש לזכור שהענין דחוף, כי המצב שם קשה.

הוחלט:

לדחות את אישור פניה מס' 78 (רשויות מקומיות) עד לקבלת אינפורמציה נוספת

ג. פניה מס' 74 של הממונה על התקציבים

ה ע ב ה

הצעה לאשר פניה מס' 74 נתקבלה

ד. פניה מס' 68 של הממונה על התקציבים ושינויים בין סעיפים

א' קרשנר:

מדובר במשרד האנרגיה, פרויקט השלמת בריכות השמש בים-המלח, השקעה של 700 אלף דולר.

י"ז' אמיר:

אני בדבעה שיש להעביר את הכספים האלה, אבל אנחנו רשאים לקבל ממשרד האנרגיה את כל הנתונים לגבי פרויקט זה, על מגרעותיו ועל יתרונותיו.

ש' עמר:

בבקשה הקודמת הוא הביא לכאן את כל הנתונים.

היו"ר א' שפירא:

הוא הביא לפנינו את כל התכנית. הממונה על המחקר פירט את הכל.

י' מצא:

צריך לארגן סיור במקומות האלה כדי לראות את הדברים בעין.

י"ז' אמיר:

אם כבר הוצג הצד התיאורטי, צריך בהחלט לגשת למקום ולראות איך הדברים בשטח.

ה ע ב ה

ההצעה לאשר פניה מס' 68 ושינויים בין סעיפים נתקבלה

ה. פניה מס' 66 (אנרגיה)

א' קרשנר:

מדובר בפעילות הסברה של משרד האנרגיה לחסכון באנרגיה.

היו"ר א' שפירא:

שר האנרגיה מבקש 420 אלף ש"ח לפעילות הסברה.

א' ורדיגר:

אני מתנגד לאישור בקשה זו. ראשית, אני חושב שזה בזבוז כסף. להקציב היום סך של 420 אלף ש"ח שנועדו לתת פרסום לאנשים מסויימים הנמצאים בתוך מערכת זו - והמבין יבין - זה לא נראה לי.

מודעות בעתונות - עקבתי ולא מצאתי שום מודעה מטעם משרד האנרגיה בעתונות הדתית. איני אומר שצריך לפרסם גם בעתונות הדתית. אני אומר שצריך לצמצם את פרסום המודעות עד כמה שאפשר. הוא הדין בנושא הפרסום בטלוויזיה ופרסומים אחרים. אני קובע שיש כאן בזבוז כסף ואני מציע שהמשרד יגיש פירוט לאן ולמי הולך הכסף, לאילו עתונים, כמה לכאן וכמה לכאן כדי שנוכל להתייחס לנושא זה.

ע' עלי:

לתת היום 300 אלף דולר להסברה זה מיותר, לדעתי. זה סכום כסף גדול מדי לענין זה, ואני מבקש לא לאשר פניה זו.

י'ז' אמיר:

אדוני היושב ראש, מי שאינו מבין את עצמת ההסברה אני חושב שאינו מבין דברים רבים. הרשויות המקומיות עצמן, המוציאות חוברות ודברי הסבר, יודעות שרק בדרך זו ניתן להביא דברים לידיעת הציבור הרחב. לדעתי, הסברה זו חיונית, כי אני משוכנע שכל שקל המושקע בה מביא להפצת הידיעה בקרב מאות ואלפי אנשים וחוסך רבבות שקלים. איננו עוסקים במשרד פלוני אלא במשרדי ממשלה, ואם רוצים במדיניות הקובעת שמשרדי הממשלה אינם צריכים לנהל פעילות הסברה לציבור שנועדה להביא לחסכון, אבקש לקבל את תקציבי הפרסום של כל משרדי הממשלה לאורך שנת התקציב. אסור לנו לעשות איפה ואיפה בין משרדים, בעיקר כשמדובר במשרדים שפעולותיהם חייבות להגיע לידיעת הציבור הרחב. לכן אני מציע שכן נצביע על פניה זו היום כדי שנדע היכן אנו עומדים, אך יחד עם זאת נקבל פרטים בנושא הפעילות ההסברתית בכל משרדי הממשלה, איך מופצות הידיעות, לפי אילו קריטריונים וכיוצא באלה.

ע' סולודר:

גם אני מתנגדת לאיפה ואיפה בין משרדים.

ע' עלי:

אבל כאן מדובר בהרחבת פעילות הסברתית. אולי תאמרי לנו מי עוד ביקש הרחבת פעילות הסברתית בתקופה זו של קיצוצים.

ע' סולודר:

במשך השנה אישרנו לא פעם תקציבים להסברה למשרדים שונים, והתרענו אז אפילו על פרסום תמונות של אישים מסויימים המקדמים את עצמם באמצעות פעילות הסברה. במקרה זה מדובר על חסכון באנרגיה, וזה נושא מאד מאד חיוני, כשם שהסברה בנושא חסכון במים היא חיונית כיום. זו העברה בתוך המשרד, ואיני רואה סיבה שדווקא לגבי משרד זה נסרב לאשר את הבקשה.

י' מצא:

ראשית, אם משרדי אחרים מוציעים איקס מיליונים לפרסום, אין זה אומר שכל המשרדים הממשלתיים צריכים להוציא אותו סכום כסף.

ע' סולודר:

לא אמרנו זאת. הדגשנו את החסכון באנרגיה.

י' מצא:

במקרה זה מדובר בהרחבת פעילות הסברה. כתוב כאן: "מעוניין להרחיב את פעילותו בתחום הפרסום וההסברה לפעולות חסכון באנרגיה". האמן לי אדוני היושב ראש, איני בטוח ששר האנרגיה היה מגיש את הבקשה הזאת היום, כשהממשלה דנה בקיצוץ ובמשרד החינוך והתרבות נאנקים על כל אגורה. אני חושב שזו בקשה שהתישנה. איני בטוח אם היום, במסגרת הקיצוצים, שר האנרגיה לא היה רוצה להקציב את סכום הכסף הזה לנושא אחר.

שלישית, אני מבקש שנזמין לכאן את האחראים לנושא האנרגיה, כי איני משוכנע, חבר-הכנסת זאק אמיר, שהמדיניות היום היא חסכון באנרגיה. נוכח ירידת מחירי הדלק איני בטוח שזו המדיניות. שמעתי פעם שמעבר לקו מסויים אין ללכת בכיוון החסכון הזה, ואני רוצה לשמוע הסבר גם בנקודה זו.

היו"ר א' שפירא:

לגבי חסכון במים צריך לנהל פעילות הסברה.

י' מצא:

מים זו הנקודה הנוספת שרציתי להעלות. לו היה מוצע להוציא אותו סכום על הסברה בנושא החסכון במים, לא הייתי פוצה פה.

ע' סולודר:

אין לי התנגדות שנדחה ענין זה לשבוע.

ש' עמר:

אין תחום שאי אפשר לחסוך בו. החסכון הוא תמיד דבר טוב והוא יוצר מיקדמות נוספות. אני בהחלט בעד אישור הפניה, למעט סעיף אחד: חוברות הדרכה. כבר דובר פעם במליאה על כך שאלה אינן חוברות הסברה אלא חוברות לשיפור תמדייתו של המשרד הנוגע בדבר. לכן אני מציע לאשר פניה זו, למעט הסכום של 110 אלף שנועדו לחוברות הדרכה.

ד' דנינו:

כשהממשלה דנה בקיצוצים, ובעיקר כשהיא מקצצת בתחום החשוב ביותר לעם ישראל, והוא תחום החינוך - קיצוץ בחינוך הוא למעשה קיצוץ בעתיד האומה - צריך לשקול אם יש מקום להרחיב את פעילות ההסברה של משרד האנרגיה. כאשר מקצצים בתחום החינוך, פעילות ההסברה לא תועיל, כי לא יהיה מי שיקרא אותה.

יתירה מזו, כפי ששמעתי וקראתי, הצטברו במשרד מיליונים על גבי מיליונים שאין להם שימוש.

ע' סולודר:

הייתכן?

ד' דנינו:

גם אני שואל: הייתכן?

במקום ששר האנרגיה יבקש לאשר לו הרחבת הפעילות ההסברתית הוא צריך לבקש לדון בכספים שהצטברו ושאינן להם שימוש ולהחליט לאן להפנות אותם, לתעסוקה, למפעלים, לחינוך או לתחומים אחרים. לדעתי, אם אין כסף לחינוך, אין מקום להקציב כסף להסברה.

אני מציע, אדוני היושב ראש, לבקש מכל משרדי הממשלה להביא לפנינו את סכומי הכסף שהם מקציבים לפעילות הסברה, ואולי נגיע למסקנה שבתחומים חיוניים, כגון חינוך, אין לקצץ ואילו במשרד האנרגיה יש לקצץ.

א' אבוחצירא:

בדרך כלל אני מתנגד להתערבות ועדת הכספים בחלוקה הפנימית של תקציב המשרד. מאחר שאנו מצביעים על אישור עקרוני של תקציב המשרד, כאשר המשרד מבקש לאחר מכן העברות פנימיות מסעיף לסעיף, אני חושב שבדרך-כלל הוועדה צריכה לאשר את ההעברות באופן אוטומטי, כי בסופו של דבר לא אנחנו מנהלים את המשרד. אני יוצא מהנחה שאלה המנהלים את המשרד יש להם עדיפויות כאלה ואחרות והם יודעים טוב יותר מאתנו את הניהול השוטף.

המקרה הזה הוא יוצא דופן בגלל המציאות הנוכחית. שעה שהממשלה יושבת ומחפשת דרך לקצץ סכומי כסף - ואני מאמין לשר החינוך שהתבטא כפי שהתבטא - מוצע להקציב סכום רציני של 300 אלף דולר להרחבת פעילות ההסברה במשרד האנרגיה. 300 אלף דולר יכולים לעזור בהסעות תלמידים לבתי ספר. אני מסכים עם ההערה של חבר-הכנסת יהושע מצא, שהיום שר האנרגיה לא היה מבקש זאת. אני סומך על השר שחל שהוא לא היה מגיש בקשה זו השבוע. כנראה, פניה זו מונחת על השולחן מזה זמן רב. אני מציע פשוט לחזיר את הבקשה לעיונו של השר שחל, ואם יעמוד על דעתו להביא בקשה זו גם באווירה הקיימת, נדון בה ברצינות.

היור' א' שפירא:

מלבד הטיעון שהממשלה דנה אתמול כמעט שש-עשרה שעות בקיצוץ התקציב, יש נושא שאי-אפשר להתעלם ממנו, וזה נושא תאונות הדרכים. אם אנחנו צריכים להוציא כסף על הסברה, הרי בהתחשב במה שקרה בחודש האחרון בתחום תאונות הדרכים, עלינו להכריח כל גורם הפונה אלינו להקדיש כל אגורה לתקציב בנושא תאונות הדרכים, וזה יהיה גם חסכון באנרגיה.

לכן אם ההסבר של משרד האוצר, שאותו נשמע עוד מעט, יהיה במסגרת מה שאנו יודעים כבר, לא אעמיד היום את הפניה הזאת להצבעה.

ע' הרטמן:

ראשית, כשוועדת הכספים מחליטה לא לאשר או מחליטה לקצץ אנחנו במשרד האוצר שמחים. לכן אין זו בעיה ולא על זה אני רוצה לדבר.

הועלו כאן הצעות לאסוף את כל תקציבי הפרסום של המשרדים וכיוצא בזה. אני רק רוצה להזכיר שקיימת לשכת הפרסום הממשלתית, והמשרד אינו קובע אישית באיזה עתון זה מתפרסם, או איך מפרסמים את הידיעה, אלא הוא מזרים את הכסף לשכת הפרסום הממשלתית - אלה ההנחיות של משרד האוצר לגבי כל משרדי הממשלה - וזו קובעת על סמך קריטריונים מקצועיים כיצד תיעשה ההסברה. יש לה הסכמים עם כל מערכות העתונים על פרסום, וזה כלל לא בשליטתו של המשרד, כך שאין כאן אפשרות של שילוב העדפות וכיוצא בזה. לכן אני מציע לדון בנושא לגופו ולא להתחיל לדון בכל תקציבי הפרסום של המשרדים. הוועדה פשוט לא תצא מזה.

ספציפית בנושא תאונות הדרכים, יש תקציב של מיליון דולר בקירוב, גם מהקרן למניעת תאונות דרכים וגם מתקציב משרד התחבורה, המופנה ישירות לנושא ההסברה.

ע' עלי:

מה סך כל תקציב משרד האנרגיה להסברה?

ע' הרטמן:

בסך הכל מדובר ב-450 אלף דולר בקירוב לנושא חסכון באנרגיה. אני מציע לדון ספציפית במשרד האנרגיה ולא להתחיל במסע הזה עם כל המשרדים הממשלתיים.

ע' סולודר:

בעקבות אינפורמציה זו אני מקבלת בהחלט את ההצעה לקיים דיון נוסף בנושא ההסברה בתחום החסכון באנרגיה. כיוון שהולכים עכשיו לקראת קיצוץ נוסף של התקציב, אני מעריכה שיידרשו שוב מבצעי הסברה לחסכון. מדברים על חזרה לפיקוח על המחירים.

י' מצא:

אני מציע שנשאיר פניה זו לשיקול דעת נוסף של שר האנרגיה.

הוחלט:

לא לאשר פניה מס' 66 (אנרגיה).

היו"ר א' שפירא:

חבר-הכנסת ורדיגר ביקש ממני להביא לידיעת הוועדה את הודעתו הבאה בקשר לדיון על המענקים למועצות ולעיריות: "פורסם בעתונות" - וגם אני קראתי שלראש העיר שלמה להט נשארה יתרה גדולה של כספים - "על בזבז מיליוני דולרים של כספי משלם המסים על-ידי ראש עיריית תל-אביב וחלוקתם בתקופה קשה זו לכל מיני מקומות בידור, תיאטרונים, בתי קולנוע, מוזיאונים, פסלים, חינוך לספורט וכו'. אני חושב שיש לדון בוועדה על בזבז זה".

4. דו"ח הוועדה לסיוע לענף הבניה

ר' חקאלי:

ישנם שני דברים: ראשית, ההמלצות לגבי ענף הבניה או לגבי הקצאת הסיוע ודרכי מתן הסיוע לענף הבניה הפרטית, ובתוכם יש המלצה ספציפית על רסקו, כאשר החוזה עם רסקו הוא לפני חתימה, ואנחנו נדון בו גם בנפרד. אנחנו מחלקים לחברי הוועדה את העמוד הראשון, ולאחר מכן אפשר יהיה לקבל את יתר החוברת. טכנית לא הספקנו להביא בפניכם את כולה.

בעמוד הראשון מופיע תקציר המלצות הוועדה. אנחנו מדברים על משאבים בהיקף של 120 מיליון שקל ואנו ממליצים לחלק את זה כלהלן: 30 מיליון שקלים יוקצו בדרך של מתן משכנתאות ללקוחות של חברות בניה שפשטו את הרגל במהלך השנה האחרונה. היקף סיוע זה מותאם להקפי הבעיות הידועים כיום.

היו"ר א' שפירא:

על מי הסיכון?

ר' חקלאי:

הסיכון הוא על הבנק, כמובן, כשהלקוח מביא חמישה ערבים.

י'ז' אמיר:

באילו תנאים נותנים את המשכנתה הזאת?

ר' חלקאי:

- בתנאים של משכנתה משלימה, כפי שתהיה. אנחנו לקראת חידוש נושא הלוואות הרפורמה, שבאו כאן לאישרור לפני שנתיים. תנאים אלה אינם ידועים היום במדויק, אבל מה שבטוח הוא שהמשכנתה תהיה פרוטה על עשרים שנה. הסדר זה התחיל לעבוד עם לקחות חברת קלרין, ואני מקווה שזה יעבוד גם עם לקוחות חברת גינדי ולקוחות של חברות הנמצאות בהליכי פירוק.

בעקבות מחשבה וגם לפי תגובות שהיו כאן עשינו מבצע של עדכון הסיוע של משרד השיכון. 30 מיליון שקל מהסיוע הזה באים לממן את תוספת ההוצאה שתהיה בגין המבצע הזה.

י' מצא:

זו היתה ההצעה שהגשתי לוועדה, ככתבה וכלשונה.

ר' חלקאי:

התגובות שיש לנו היום בשוק מראות שיש לעדכון הזה השפעה לא קטנה. בנקים למשכנתאות מדווחים לנו על תורים. למשל, בבנק טפחות היו אתמול תורים בסניף, ויש לי סיבה להאמין שיוזרם סכום כסף די גדול לענף הבניה. יש לציין שזה לא עונה על בעיה של חברה ספציפית זו או אחרת, אבל לסך כל הענף זה יכול לעזור.

אנחנו ממליצים להעמיד 40 מיליון שקל למערכת הקבלנות הפרטית האחרת, נקרא לזה: הבינונית והקטנה. יתאפשר למערכת הבנקאית לגייס כספים בדרך של אמיסיה בשוק ההון. אמיסיה זו מיועדת לסיוע לענף הבניה. כיוון שגיוס אמיסיה כזאת נמשך חודשיים-שלושה נפקיד בבנקים, שיהיו מוכנים לעשות אמיסיה כזאת, 15 מיליון שקל, בערך 10 מיליון דולר, ואלה ישמשו כמיקדמה להקצאה לקבלנים עד להוצאת האמיסיה. הפקדה זו תהיה קצרת טווח והיא תוחזר מכספי האמיסיה לכשתוצא. עד כאן ספרנו 100 מיליון שקל.

20 מיליון שקלים אנו ממליצים להקצות לחברת רסקו בהחלטה ספציפית.

היו"ר א' שפירא:

מה פירוש "בהחלטה ספציפית"?

ר' חקלאי:

תיכף אפרט.

זאת מתוך הכרה במורכבותה של בעיית חברת רסקו, שלה יש למעלה מ-1,300 לקוחות שקנו כבר את הדירות, חלקן באזורי פיתוח. בזמנה כונתה חברת רסקו סולל-בונה של ענף הדירות, ולכן אנו מקבלים החלטה ספציפית. מאי משמע? כיוון שמדובר באמיסיה הסיוע יוקצה באחריות הבנק, ובעצם איננו מפרטים כאן אילו חברות יקבלו. הכוונה היא שזה יהיה לענף הבניה, ובין היתר יש גם שיקולים מסחריים. החברה היחידה שאנו מזכירים אותה בשמה ומבקשים החלטה ספציפית לגביה היא חברת רסקו, וזאת בשל ההכרה במורכבות הבעיה ובגודלה.

עם חברת רסקו ייערך הסכם נפרד שיובא לאישור השרים הממונים ולוועדת הכספים של הכנסת. ההסכם כבר ערוך והוא לפני חתימה. השרים אישרו אותו וחברת רסקו אישרה אותו. בהמשך אפרט כאן את העקרונות של ההסכם הזה.

י'ז' אמיר:

בלי להגיש לנו אותו?

ר' חקלאי:

במשך הישיבה אגיש לכם את ההסכם. אני מצטער שחל עיכוב טכני במסירתו לידיכם.

היו"ר א' שפירא:

החוזה נתתם?

ר' חקלאי:

הוא עוד לא נחתם. הוא ייחתם אחרי הדיון כאן. השרים הממונים, סגן ראש הממשלה ושר הבינוני והשיכון ושר האוצר אישרו את החוזה הזה.

בזמנו באנו לוועדת הכספים בבקשה לאישור תקציבי של 19.5 מיליון שקל, כי חשבו לתת מקדמות בהיקף זה, וועדת הכספים נתנה את האישור. לאחר שראינו את רשימת המקדמות ולאחר שקיבלנו הערות ממבקר המדינה, שבדרך שבה אנו הולכים, למרות שדווחה כאן, לא נהיה מסוגלים לעמוד מאחורי ההקצאה כי היתה בעצם ללא קריטריונים סבירים - בפועל לא הוצא כסף מאותו אישור תקציבי של 19.5 מיליון שקל. היום אנו מבקשים שאותו אישור תקציבי של 19.5 מיליון שקל יבוצע כך: 6 מיליון שקל, שיועדו לחברת רסקו, יבוצעו במסגרת הפתרון שיתבצע לגבי אותה חברה, ו-13.5 מיליון שקל שיועדו מלכתחילה לחברות גדולות ובינוניות יבוצעו במסגרת המוצעת של אמיסיה בנקאית.

ברשותכם, אעבור לפירוט העיקרים של ההסכם עם רסקו.

א' אבוחצירא:

אני מציע לעשות כאן אתנחתא כי אני רוצה לבקש מהיושב ראש להעלות הצעה לסדר.

היו"ר א' שפירא:

אינך יכול להעלות הצעה לסדר באמצע דבריו.

א' אבוחצירא:

אני בטח הכל רוצה להציע הצעה לסדר כדי שנוכל להתקדם. אני מציע שנאשר תחילה את ה-30, 30 ו-40 מיליון שקל, היינו 100 מיליון שקל, ויישאר לנו לדון רק על רסקו.

היו"ר א' שפירא:

אם יסתבר לנו לאחר שנשמע את העקרונות בחוזה עם רסקו שקבעו דברים לא מקבולים לגבי רסקו, אפשר להעלות הצעה להפריד בין המקרה של רסקו, הטעון דיון מיוחד, לבין שאר עם ישראל. בשלב זה כל מה שאנו יודעים הוא שיש סכום גלובלי המוקצה לכולם ויש סך של 20 מיליון שקל המוקצה לסיוע לרסקו, ולא שמעתי שרוצים לעזור לה בערבות מדינה. אם כן, למה צריך כבר להפריד בין רסקו לבין כל היתר? מה הפסול כאן? רסקו בכל זאת גדולה יותר מיתר החברות.

א' אבוחצירא:

בסך הכל רציתי לקדם את הדיון, כי לפי דעתי יש שלושה סעיפים פשוטים המקובלים על כולם, ואם נאשר אותם נוכל להתרכז בסעיף הרביעי ולאשר גם אותו.

היו"ר א' שפירא:

חבר-הכנסת אבוחצירא, שמעתי אותך. נשמע את מר חקלאי עד הסוף ואחר כך אחליט.

ר' חקלאי:

אמשיך בנושא רסקו. החברה היתה צריכה להכין תכנית הבראה ולהגיש אותה לאישור הממשלה. החברה הכינה תכנית הבראה, והחוזה הזה הוא בעצם חוזה המאפשר את ביצוע תכנית ההבראה. תפקידיה של תכנית ההבראה הם שניים: למכור את הדירות הנמצאות היום בבניה. מדובר על מלאי של 1,527 בבניה - 1,300 ומעלה כבר מכורות. הכוונה לסיים את הבניה ולמסור את הדירות לדיירים; שנית, המשך פעולה של החברה כשלב שני.

התכנית מורכבת מהתחייבויות של הבעלים של רסקו ומהתחייבויות של הממשלה. אפרט את העיקרים. החברה מתחייבת, כאמור, להגיש תכנית הבראה מעודכנת תוך שבועיים מיום חתימת החוזה. החברה מתחייבת להפריד את הפעילות לבניה למגורים של ה-1,527 דירות מיתר הפעילויות.

י"ז' אמיר:

בסעיף 4 יש פירוט של שלושה ישובים: שדרות, נתיבות ואריאל, ואני רוצה לדעת מה המספר בכל מקום.

א' אבוחצירא:

אני רוצה לדעת אם רמת-אביב, למשל, מופיעה או לא מופיעה ברשימה.

היו"ר א' שפירא:

חברי הוועדה, חקרתי ושאלתי אם רסקו מקבלת משהו חריג, דהיינו ערבות מדינה, ומר חקלאי אמר שלא; שרסקו מקבלת כמו כולם, וכפי שאני מבין, ההבדל הוא רק בזה שקבעו מראש לרסקו סך של 20 מיליון שקל. אם כן, מה חשובים יתר הפרטים?

ש' עמר:

אני מציע לאפשר למר חקלאי לסיים את סקירת עיקרי התכנית.

ר' חקלאי:

במסגרת החוזה חייבת רסקו להפריד את החשבונות, הן השעבודים והן החשבונות בבנקים, ולעשות פרויקט דירות, על מנת שאכן יגמרו אותן 1,527 דירות המעיקות היום מבחינה ציבורית ועניינית. זו נקודה עיקרית אחת.

רסקו חייבת למכור נכסים, בין שמדובר בנכסי דיור ובין שמדובר בנכסים אחרים, בהיקף של 10 מיליון דולר, תוך שנה, על מנת שכסף זה יקטין את המחוייבות של רסקו בבנקים ויאפשר לה לעבוד.

רסקו חייבת לפעול במערכת הבנקאית ולהשיג את הסכמתה על מנת לפרוס את החובות שיש לה היום לחובות יותר נוחים. לא אנחנו מנהלים את המשא ומתן אלא רסקו. יש לנו כל הסיבות להאמין שמשא ומתן זה יסתיים בחיוב.

מה ההתחייבות של הבעלים של רסקו בנושא הזה? רצינו שכל מי שמסתייע אכן יתרום את חלקו. הבעלים של חברת רסקו מתחייבים שרסקו תעשה הנפקה של זכויות לציבור. ההנפקה תהיה בהיקף של 2 מיליון דולר. הבעלים מתחייבים להיות חתמים של ההנפקה ב-2 מיליון דולר. המדינה מציעה לרסקו 20 מיליון שקל, 15 מיליון שקל מתוכם הם פיקדון שהאוצר יפקיד בבנק, על אחריות הבנק, כדי לעזור לרסקו לפרוס את החובות. אם רסקו לא תרצה את מלוא הסיוע שהמדינה מציעה ותגיע להסכם עם הבנקים ללא צורך באותם 15 מיליון שקל, היא לא תצטרך לקנות מניות ב-2 מיליון דולר אלא רק ב-750 אלף דולר, וזה חלקם של הבעלים, בעלי השליטה.

אני עובר להתחייבויות הממשלה בנושא. ראשית, אותם 15 מיליון שקל, שדיברנו עליהם זה עתה, הם פיקדון בבנקים לסייע לבנקים לפרוס את חובותיה של רסקו, וזאת על אחריות הבנק.

היו"ר א' שפירא:

בכמה שנים מדובר?

ר' חקלאי:

- עשר שנים.

י' מצא:

אני מבין שה-20 מיליון שקל מיועדים לפריסת חובות.

ר' חקלאי:

מתוך סכום זה 15 מיליון שקל הם הפיקדון המיועד לפריסת חובות.

הבעיה ברסקו היתה למצוא כסף שאינו משועבד היום לבנקים. הרי היום יש לבנקים שעבוד על כל רסקו. מה תעשה הממשלה בענין הזה? מינהל מקרקעי ישראל חייב לרסקו כסף בגין קרקעות שהוחזרו למינהל בשנת 1980 בהסדר קרקעות שנעשה עם רסקו. מינהל מקרקעי ישראל סיים עכשיו את ההתחשבות עם רסקו ויעביר לה, בגין אותה התחשבות שנעשתה על פי הערכת שמאי או רואה חשבון, לפי הענין, כ-1.5 מיליון דולר. קרקעות אלה שהוחזרו נמצאות רובן בנוה-אילן. מדובר על 800 דונם בנוה-אילן שרסקו החזירה למינהל מקרקעי ישראל, ונשארה התחשבות פתוחה שנסגרה עכשיו. היתה החלטה בנדון של ההנהלה המצומצמת של המינהל, הגוף המכריע בוועדת עסקות של המינהל. זה חוב שלא היה משועבד לבנקים. אנחנו מוסיפים תקציב למינהל מקרקעי ישראל בהיקף של 1.5 מיליון דולר כדי שיוכל לממש את החוב הזה כי לא היה מתוקצב במינהל השנה.

משרד הבינוי והשיכון יקנה נכסים מחברת רסקו על פי כללי המשרד ונהליו, ומדובר על קרקע מפותחת ודירות, בהיקף של כ-3.5 מיליון דולר. אם מדובר בדירות הן מוערכות על ידי שמאי ממשלתי ראשי, ואם מדובר בפיתוח, ההערכה היא על ידי שמאי ואגף ההנדסה של משרד הבינוי והשיכון. בסך הכל אנו מגיעים ל-5 מיליון דולר.

חברת רסקו צריכה לפחות עוד 5 מיליון דולר ככסף חדש לפעילות מעבר לפריסת החוב. אני רוצה לגעת כאן בנושא פקדונות קבלנים, נושא שנדון בזמנו בוועדה. כמו חברות בניה אחרות, חברת רסקו נתנה אשראי ללקוחותיה. אשראי זה מבוצע דרך בנקים למשכנתאות והוא ידוע בכינוי "פקדונות חברה". לרסקו יש כ-9 מיליון דולר פקדונות חברה בבנקים.

היו"ר א' שפירא:

אבל זה משועבד.

ר' חקלאי:

זה לא משועבד פורמלית, כי בנק ישראל אסר על הבנקים לשעבד את הפקדונות האלה. יכול להיות שהבנקים יראו בזה חלק ממערך הבטחונות והשעבודים, אבל לא פורמלית. חברת רסקו תנסה לשכנע את הבנקים - זה חלק מההסדר - לראות בפקדונות אלה, או לפחות בחצים, כסף שהועמד כמקור חדש לרסקו, וחצי או פחות מחצי יופנה לפריסת חובות. יאופשר לרסקו לשעבד או למכור את הפקדונות האלה. דבר זה מצריך אישור בנק ישראל, שהוא אינו חלק מההסכם הזה ואיננו יכולים לחתום בשמו. גם הבנקים, גם חברת רסקו וגם אנחנו נפנה לבנק ישראל ונבקש את אישורו לשעבד או למכור את הפקדונות. אם בנק ישראל יטיל בסופו של דבר וטו על הפעולה, הרי זה מין תנאי יסודי שבלעדיו ההסכם לא יוכל לפעול. יש לי סיבה להאמין - זו רק אמונה, ואין לי ערבות לענין - שבנק ישראל אכן יאשר את זה.

י' מצא:

בקטע הזה אני רוצה להפסיק אותך ברשותך. מה יקרה לגבי כל יתר הפקדונות של הקבלנים בעשרות מיליוני דולרים, אם בנק ישראל כן יתן את האישור במקרה זה?

ר' חקלאי:

זו המהות של ההסדר. זה תנאי יסודי.

היו"ר א' שפירא:

זה הדבר היחיד שהוא יוצא דופן כאן.

ר' חקלאי:

מדובר ספציפית בחברת רסקו. הרי הכסף הוא כסף שלה, ולכן כשאנו באים לתת פתרון כללי לחברת רסקו, שהיקף האובליגו שלה הוא גדול והבעיה היא אכן גדולה, נראה לנו שיאפשר כאן דבר - אנו מקווים שיאפשר - שהוא בעצם מכספי החברה. זה תנאי יסודי שבלעדיו החוזה הזה לא יוכל לעמוד.

היו"ר א' שפירא:

מה סדר הגודל של כל החובות של רסקו?

ר' חקלאי:

כל החובות של רסקו הם בסדר גודל של 35 מיליון דולר.

היו"ר ר' חקלאי:

בחלק הראשון לא ראיתי שעושים משהו מיוחד לרסקו. הממשלה החליטה לעזור לרסקו ב-20 מיליון שקל מתוך ה-120 מיליון שקל, כשהיא מתחייבת להפריד את הפרוייקט של ה-1,527 דירות כדי להבטיח שכל העזרה הזאת נועדה לסיים את פרויקט הדירות. שנית, מר חקלאי הסביר שמינהל מקרקעי ישראל חייב לרסקו 1.5 מיליון דולר עבור 800 דונם בנוה-אילן שרסקו העבירה אליו ב-1980, וכיוון שלמינהל אין כסף, האוצר יתן סכום זה למינהל כדי שזה האחרון יעביר אותו לרסקו. שלישית, לחברת רסקו יש עוד צורך בכספים ולכן הממשלה מתחייבת, באמצעות משרד הבינוי והשיכון, לקנות מרסקו קרקע מפותחת ודירות בערך של 3.5 מיליון דולר, וזאת על פי הערכת שמאי מוסמך. כן נאמר שהממשלה יחד עם רסקו ויחד עם הבנקים יפנו לבנק ישראל בנושא פקדונות הבנקים בסך 9 מיליון דולר, שמחציתם נועדו לפריסה ומחציתם כסף חדש לפעילות החברה. עד היום בנק ישראל לא איפשר לראות בפקדונות הבנקים בטחון. אני מתאר לי שכל זה מיקשה אחת.

א' אבוחצירא:

לכן נשאלת השאלה מדוע לא יביאו לפנינו את כל העניין לאחר שבנק ישראל יתן את האישור.

היו"ר א' שפירא:

האישור של ועדת הכספים כפוף לאישור של בנק ישראל.

ר' חקלאי:

זה לא צריך להיות כפוף. אם בנק ישראל לא יתן את האישור, כל ההסכם בטל ומבוטל.

ע' סולודר:

ראשית, אני בעד ההסכם, כי אם אפשר לעזור לאנשים שקנו דירות ובדרך זו גם לחברה שעשתה משהו בארץ, זה רצוי.

אני רוצה לשאול מספר שאלות. היכן עומד היום ההסכם שהיה עם סולל-בונה? בעצם אישרנו את ההסכם מראש, אבל הוא אמור היה להחתם, ונדמה לי שהדברים שם אינם סגורים. שנית, כיוון שבמקרה הנדון מדובר בעניין מאד מפורט - מר חקלאי פירט לפנינו את החוזה - אני רוצה להפנות את תשומת לבכם לכך שיש לנו ועדה מאד פעילה, נדמה לי בראשותו של חבר-הכנסת חיים רמון, שעסקנה בנושא הקבלנים הפרטיים, ואני שואלת אם היא בדקה גם את החוזה עם רסקו. כשהחוזה אינו לנגד עיני קשה לי להיכנס לפרטים.

כשהתקיים הדיון בנושא של קבלנים פרטיים טענתי שההסדר הזה מתייחס רק למי שנפגע השנה ודן רק בחברות. גב' פנחסוביץ שנכחה בישיבה מסרה שאפשר לפנות לוועדה המטפלת באנשים שקנו דירה והמוכר פשט את הרגל והם נשארו בחוסר כל. שאלתי מה לגבי אנשים שקנו דירות לא השנה אלא לפני שנה ואם הם קנו אותן לא אצל חברה אלא אצל קבלן פרטי הבונה חמישה או עשרה בתים. הרי הקונה נפגע באותה מידה. נשאלת השאלה למי הוא פונה, האם יש הסדר בנדון והאם אפשר לקבל אותו ומה הפרוצדורה.

ש' עמר:

אני רוצה להקדים ולומר שבתחילת הדרך היה מתח מסויים בין ועדת הכספים לבין ועדה זו, ולשמחתי הרבה, הוועדה שטיפלה בנושאים אלה הוכיחה שהיא מביאה עבודה שלמה ונקיה, מתוך התייחסות לדאגת חברי הוועדה ללקוחות הקטנים שאין להם אבא.

כל ההסדר הזה נראה לי בהחלט מאוזן ושקול ויודעים לאן מופנה כל שקל. אשר לנושא רסקו, אנו רואים ששומרים על הלקוחות שרכשו 1,527, שיש השתתפות של החברה בכספים שלה, שיש פריסת חובות למען הבטחת העתיד, שהכסף של מינהל מקרקעי ישראל נכנס למעשה לחברה כדי שתתקיים, וההסדר עם בנק שיכון ופיתוח בא לשם רכישת נכסים של החברה. לא במקרה יש הסכמה של הבנקים, האוצר ורסקו לגבי הפניה לבנק ישראל. המטרה היא שכולם יבינו שחוליה קשורה בחוליה ושכל אחד צריך ליטול חלק. אני רוצה לומר לכם שברוב המקרים שאני מכיר אותם בנק ישראל נענה לבקשות מסוג זה כשכל המעורבים בנושא פונים יחד. אם אינם פונים יחד, יש לבנק ישראל עילה לא לתת את האישור. נוסף לכך האוצר בא ואומר לנו שאם לא תהיה הסכמה של בנק ישראל כל החוזה לא יעמוד.

אם כן, אני מציע לאשר את ההסדר, אבל בשני חלקים, כהצעת חבר-הכנסת אבוחצירא, משום שהחלק הראשון אינו תלוי בבנק ישראל. אם תקרה תקלה בבנק ישראל, איני רוצה שיתעכב ההסדר גם לגבי האחרים.

היו"ר א' שפירא:

אין זה יכול לעכב את האחרים, כי לגבי רסקו יש חוזה מיוחד.

ע' עלי:

אני מציע להצביע.

י' ז' אמיר:

ראשית, אני בדעה שצריך לסייע לכל מיני גורמים שיוזמים ואחר כך פושטים רגל, אך יחד עם זאת עלינו לשקול למי לתת אישורים, את מי להפוך לקבלן או לבעל עסק ולבקש מהממשלה להיזהר במתן אישורים אלה ולהיזהר מהפיכת אנשים חסרי ממון ונסיון לזמנים.

אשר לרסקו, אני מחשיב מאד חברה זו שיש לה בעלים רציניים ושעושה עבודה גדולה מאד. אני מבקש לדעת היכן נמצאות אותן 1,300 דירות. במסמך שלפנינו מדובר על ערי פיתוח כגון שדרות, נתיבות ואריאל, ואני מבקש לקבל פירוט מדוייק בנדון, בלי שאני מתנה את האישור בכך.

א' אבוחצירא:

מדוע כתבתם "בערי פיתוח כגון שדרות, נתיבות ואריאל"? האם אלה המקומות היחידים בהם רסקו בונה דירות, או שמא אתם מזכירים דווקא את המקומות האלה כדי שאנחנו נתפעל? הרי איש מהיושבים סביב שולחן זה לא נולד אתמול, ונשאלת השאלה מדוע אתם עושים את זה. הרי אנו רוצים לסייע לרסקו. שנית, אני מבקש לדעת כמה וילות כלולות במסגרת זו.

י' ז' אמיר:

הוא שאמרתי. רוצים להרשים אותנו בכך שמזכירים ערי פיתוח, ואני מבקש לא לשאת את שם ערי הפיתוח לשווא.

ר' חקלאי:

ניתן את שמות כל הישובים. אין בעיה.

היו"ר א' שפירא:

לפני שנעבור להצבעה אני רוצה לברך את חבר-הכנסת יהושע מצא, שהציע שנוריד חלק מהכסף מ"סולל-בונה" ומכל הקבלנים כדי להוסיף למשכנתאות, ואני מקווה שזה יפתור בעיות רבות גם לזוגות צעירים.

אשר לתכנית זו של הממשלה, אני חייב להביע הוקרה לנציגי המערך שיושבים כאן. אני יודע שגם החוזה של סולל-בונה יבוא לשולחן זה ואני מקווה שנזכור את היחס הטוב של נציגי המערך לקבלנים הפרטיים, כולל רסקו. אני מעמיד את הענין להצבעה, כולל רסקו.

ה ע ב ה

ההצעה לאשר את עקרונות המלצות הוועדה לסיוע לענף הבניה נתקבלה

היו"ר א' שפירא:

פה אחד הוחלט לאשר את עקרונות המלצות הוועדה.

אני מבקש למסור הודעה אישית בנושא פקדונות החברה בסך 9 מיליון דולר בבנק ישראל. צריך לפעול בזהירות כי זה תקדים. בבנק ישראל יש בנושא הפקדונות של חברות קבלניות כ-130 מיליון דולר, ולאחר ההצבעה אני רוצה לומר שעלינו להיות זהירים, כי זה עלול להפעיל לחץ על כל 130 המיליון. קיבלנו את ההצעה כיוון שאנו רואים שאותם 9 מיליון דולר הם חלק מארבעת הגלגלים של העגלה שנועדה להציל את החברה, ואנו מקווים שהכל יחד יפתור את הבעיה של רסקו.

לתשומת לבכם, ועד העובדים של חברת מבט בניה בע"מ - שדרות כתב אלינו מכתב בקשר לסיוע לחברה הבניה רסקו. המכתב מופנה ליושב ראש הוועדה עם העתק לחבר-הכנסת רמון. במכתב נאמר: "אנו, עובדי חברת מבט בניה בע"מ בעירת הפיתוח שדרות, פונים אליך בבקשה שבמסגרת הסיוע לחברת רסקו (שהיא חברת האם של מבט בניה בע"מ) להבטיח את פיצויי העובדים, הפקדת הכספים בקרנות הפנסיה, קרנות ההשתלמות ושאר הקרנות שחברת רסקו גבתה כספים מהעבודים והשתמשה בהם ולא העבירה אותם לקרנות וכן שאר הזכויות המועגנים בהסכמים, וזאת מכיוון שרסקו סגרה ביום ראשון, 10.8.86, את חברת מבט בניה בע"מ ואין בכוונה לפתחה בעתיד. אנו מבקשים בזאת את התערבותך בעתיד".

א' לוין:

החברה כבר פועלת.

י' מצא:

אני מודה על הברכות, אדוני היושב ראש. אני שמח שקיבלו את ההצעה הזאת, כי אותם 20 מיליון דולר להגדלת המשכנתאות ממש עוזרים לענף הבניה. אני רק רוצה לדעת אם זה כבר פועל.

היו"ר א' שפירא:

זה כבר פועל.

י' מצא:

לנושא בנק ישראל. בבנק ישראל יש כ-130 מיליון דולר פקדונות של חברות קבלניות. שאלתי קודם מה יקרה מבחינת יתר הפקדונות ולא קיבלתי תשובה, אך לא רציתי לעכב את כל הנושא הזה של רסקו והצבענו. לאחר ההצבעה אני רוצה לומר כי לדעתי יש להפשיר חלק מהפקדונות האלה לחברות קבלניות.

היו"ר א' שפירא:

אם זו חוליה במסגרת, האוצר משתדל לפנות בבקשה לבנק ישראל.

י' מצא:

יש כאן רק תביעה אחת לרסקו. האוצר אינו מתכוון לפנות לחברות קבלניות אחרות, ואני פונה היום לאוצר ולוועדת הכספים ואומר: כשיש בבנק ישראל ובבנקים אחרים פקדונות עבור משכנתאות שניתנו בזמן לאורך טווח וחלק מהמשכנתאות אף שולמו, צריכה לבוא תכנית של פניה כוללת לבנק ישראל להפשיר חלק מסויים מאותם כספים לענף הבניה.

היו"ר א' שפירא:

להם אין השפעה על החלטת בנק ישראל, אבל אם קבלן יעשה מספר דברים במסגרת מבצע ההצלה ואם יש לו גם פקדונות בבנק ישראל, והוועדה תגיע למסקנה שאפשר להציל אותו, זה אפשרי, כי אני מתאר לי שהם לא ראו בענין רסקו ענין מיוחד.

א' אבוחצירא:

אם אני מבין נכון את ההצבעה שלנו, הצבענו על 120 מיליון שקל לפי הפירוט במסמך שלפנינו, ואם תהיה בעיה לגבי ה-20 מיליון שקל של רסקו, זה לא יבלום את ארבעת הסעיפים האחרים במסמך.

היו"ר א' שפירא:

נכון.

י' מצא:

עכשיו כל סעיף כזה יפעל בנפרד.

י'ז' אמיר:

אני מודה ומתוודה שעד שהיושב ראש לא הפנה את תשומת לבנו למכתב של ועד העובדים של חברת מבט בניה לא ידעתי על פניה כזאת. שמענו כאן הערה שהחברה התחילה לעבוד. שאלתי היא אם הדברים שם סודרו לגמרי ואם הזכויות הסוציאליות של העובדים מובטחות. אישרנו כבר מה שאישרנו, אבל אני אומר לכם בכנות שלו ידעתי קודם לכן על מכתב זה, הייתי מעמיד אותו כתנאי לפני האישור. לכן אני מבקש לדעת איך אנו מגינים על זכויות של העובדים בהתאם למכתב הזה.

היו"ר א' שפירא:

עם כל הכבוד, ועדת הכספים אינה לא ההסתדרות ולא מועצת הפועלים. לאחר שהצבענו ראיתי לעצמי חובה מוסרית-מצפונית, ולא יותר, להביא לידיעת האוצר את המכתב שכתבו לי חברי ועד העובדים - לא הייתי בטוח שהוא יודע על פניה זו - כדי שהוא ימסור לחברת רסקו שוועד העובדים פנה לוועדת הכספים של הכנסת בקשר לסיוע לתכנית ההבראה של רסקו. במסגרת האובליגו של רסקו בסך 35 מיליון דולר יש ודאי חובות לספקים, לבנקים, ללקחות, למשתכנים ולעוד גורמים. חלק מהחובות הם גם פיצויי עובדים, שהם החוב הראשון על פי הכללים. אם יש כסף לחברה, לא ייתכן שלא ישולמו לעובדים פיצויים כאשר סוגרים את המפעל. ועדת הכספים אינה מחלקת את הכספים לבעלי החוב של רסקו ואינה יכולה להתנות בכך את האישור, אבל הפיצויים לעובדים הם חלק מהחובות. אני רק פונה אליכם שתמסרו לבעלי החברה, שהיות ואצל העם היהודי העובד וזכויות העובד שמורים עוד מאת התורה, זה הדבר הראשון שאנו מבקשים: לא לקפח את העובדים.

ע' סולודר:

אבל נציג האוצר לא ענה עדיין על השאלות שהוצגו.

היו"ר א' שפירא:

חברת-הכנסת סולוסר, אין לו יותר על מה לענות. בקשר לרשימה של המקומות הוא כבר אמר שיתן אותה בהסכמת החברה.

ע' סולודר:

שאלתי לגבי סולל בונה.

היו"ר א' שפירא:

אני יודע שהחוזה עם סולל בונה הוא בשלב הכנה.

י'ז' אמיר:

אבל אין זה מונע ממני לומר לך, אדוני היושב ראש, שלו הייתי יודע על המכתב הזה של ועד העובדים, הייתי מתנה את הסכמתי לאישור בפתרון בעייתם.

ע' סולודר:

אדוני היושב ראש, כשמילאתי את מקומך העירו חברים בוועדה שההודעה על הישיבה היום התקבלה באיחור, והבטחתי להציע לך שנקבע מראש זמנים של ישיבות.

היו"ר א' שפירא:

אני מודיע כבר עכשיו שביום שני, 1 בספטמבר, תחקיים ישיבה של ועדת הכספים בירושלים.

5. ערבויות מטעם המדינה:

- א. החברה הישראלית לביטוח סיכוני סחר חוץ (תיקון)
ב. מימון השקעות ביהודה, שומרון וחבל עזה (20 מ' דולר)
ג. הלוואות ביהודה, שומרון וחבל עזה (5 מ' ש"ח)
מכתבי שר האוצר מיום ז' באב התשמ"ו-12.8.86,
מיום ה' באב התשמ"ו-10.8.86 ומיום כ"ד בסיון התשמ"ו-1.7.86

ע' קמיר:

החברה הישראלית לביטוח סיכוני סחר חוץ מעניקה שלושה סוגי שירותים עיקריים ליצואנים: א. ביטוח התמורות שמגיעות ליצואן; ב. כל הנושא הקשור בערבויות לבנקים לקבלת מימון מהבנקים בכל השלבים; ג. התכנית השלישית, המוכרת ודאי לכולכם, היא ביטוח שער. זו התכנית הגדולה היום, בהיקף כ-400 מיליון דולר.

היו"ר א' שפירא:

מה העמלה הבסיסית שאתם מקבלים?

ע' קמיר:

העמלה הבסיסית נעה בסביבות 4%. הנושא בנוי אך ורק על בדיקת החברה ועל יכולתה לעמוד בהתחייבויות. זה יכול לרדת עד 2% וזה יכול להגיע עד 5% במקרים שהחברה נתונה כבר בקשיים של ממש.

התחייבנו שהתכנית הזו תהיה בעיקרה תכנית עסקית, כלומר שלא תכיל בתוכה סבסוד צמוד כדי למנוע ניצול לרעה של התכנית. זו התחייבות שאנחנו עמדנו בה. היו לנו שתי קרנות מיוחדות למפעלים בקשיים ולמה שנקרא: מפעלים המזנקים במהירות ליצוא. זו היתה תכנית משותפת לאוצר, למשרד התעשייה והמסחר ולבנק ישראל. קיבלנו גיבוי לתכניות האלה.

מתוך שלוש התכניות הללו שתיים היו למעשה כלליות: ביטוח בפני אי-הגעת התמורות היה שווה למפעל גדול ולמפעל קטן, כי ביטחנו את היצואן בפני אי-הגעת התמורות. גם ביטוח שער הוא אחד לגבי כולם. התכנית לערבויות לבנקים היתה אפקטיבית בעיקר למפעלים קטנים ובינוניים, עד 5-6 מיליון דולר יצוא. זה בשל העובדה שהקרנות של החברה נטו הן בסדר גודל של 30 מיליון דולר, ולפי הוראות המפקח על הביטוח לא יכולנו לקחת מעבר לתקרה מסוימת של סיכונים.

היו"ר א' שפירא:

אני מכיר את העניין. יש חברות שיש להן נכסים ויש להן הכל, אבל הריבית אכלה אותם בתקופה האחרונה, והבנקים כבר אינם רואים בנכסים בטחונות, ובעצם אתם כלי הצלה לכל חברה. לכן אתה מבקש הרחבת הבטחונות.

ע' קמיר:

נתקלנו בעיקר בשלוש בעיות.

היו"ר א' שפירא:

שמעתי את זה משר התעשייה והמסחר ואמרתי לו שזו היום הדרך להציל חברות טובות, כי אתם ממשלה ולא בנק. אמנם תקפידו ותבדקו, אבל אתם עובדים בכל זאת עם הלב ותנסו להציל מקומות עבודה. לכן מאד אעזור לכם בענין זה.

ע' קמיר:

לצורך הפרוטוקול הייתי רוצה להגיד בקיצור מה הבעיות העיקריות. מבחינת היצואן הגדול כיום, כלומר מעל 5 מיליון דולר, יש שלוש-ארבע בעיות. ראשית, כתוצאה מהגבלות במטבע חוץ למפעלים קשה מאד לקבל אשראים ישירים מבנקים בחוץ, וזה מקשה

עליהם בתהליך העבודה. שנית, כתוצאה מהחמרת תנאי התחרות בשוק הבין-לאומי מפעלים נזקקים היום לערבויות ביצוע. במפעלים רבים מאד בנק פונה ואומר שהוא רוצה ערבות שהמיתקן יפעל כהלכה. יש כמה סוגי ערבויות: א. לספק את הסחורה בזמן; ב. איכות; ג. "דליברי" וכו'.

במערכת הקיימת האינפרסטרוקטורה היתה, לצערי, קשיחה ולא נוחה למפעלים הגדולים, אבל כל עוד הבנקים המקומיים היו יכולים להעמיד בקלות ליצואן אשראי ובטחונות אנחנו נתנו ערבות ישירה לבנקים בארץ, והבנקים נתנו ערבות נגדית בחוץ-לארץ. דבר זה ייקר את מחיר העלויות בין 3% ל-4%, כי הבנק לא רצה להפסיד בשל מגבלת נפח הערבויות שלו והוא ביקש עוד 3%. כל עוד המחירים היו מטורפים והאינפלציה השתוללה, המפעלים היו פחות רגישים לחשבונות. היום החשבון הוא אמיתי, כי זה לא משתנה תוך חודש ימים.

כתוצאה מכך אנחנו מציעים היום שלוש תכניות: 1. לאפשר ליצואן, אם זה ניתן, לתת אותה ערבות שהוא קיבל בארץ ישירות לבנק בחוץ-לארץ; 2. לאפשר ערבויות ביצוע באופן ישיר לקונה בחוץ לארץ, דבר החוסך כ-3%-2%; 3. התכנית השלישית, שהיא בעצם נשוא הדיון פה, היא להרחיב את מה שנקרא אשראי קונים. כלומר, כדי לעזור ליצואן אנחנו ניתן ערבות ישירה לבנק שמלווה לקונה בחוץ-לארץ, והקונה משלם במזומן ליצואן בארץ. לזה קוראים אשראי קונים.

היו"ר א' שפירא:

אני מברך אתכם על כך. כל הכבוד.

ע' קמיר:

נקודה אחרונה וזו התקרה. עד היום נתנו מקסימים 2-3 מיליון דולר ליצואן. אנחנו רוצים להגיע עד 6 מיליון דולר בערבות ישירה ועוד כ-5-4 מיליון דולר בסוג ערבויות עקיפות, כמו אשראי קונים. לפי הערכתנו אנו עונים בשיטה זו כמעט על שני שלישים מכל היצואנים הגדולים.

ניהלנו משא ומתן לא קל עם האוצר. בהצעתנו המקורית ביקשנו, כמובן, גיבוי רחב יותר של האוצר, אבל בהיות החברה חברה ממשלתית הגענו להסכם עם האוצר. עד היום האוצר היה נכנס לכסות אותנו בהסכם המסחרי - וכאן הכל מסחרי - אם ניצלנו 75% מהקרנות החופשיות שלנו. כלומר, היינו צריכים להפסיד 20 מיליון דולר כדי שהאוצר ייכנס. אמרנו שזה חושף אותנו יותר מדי, ולאחר משא ומתן הסכים האוצר שהמדינה תתערב בכל שנה במצב בו ישחקו 50% מקרנות החברה.

היו"ר א' שפירא:

אני רואה שהחברה מקיפה את רוב הבעיות בתעשייה. מאז דו"ח בייסקי הבנקים זהירים יותר ועושים הרבה יותר בעיות בקשר לבטחונות. החברה לביטוח סיכונים סחר חוץ נתנה עד עכשיו ערבויות בעיקר למפעלים קטנים ובינוניים, והתיקון הזה יאפשר לה לתת גם למפעלים הגדולים. אני חושב שאנחנו צריכים לברך את משרד התעשייה והמסחר, את מנכ"ל החברה לביטוח סיכונים סחר חוץ ואת האוצר, כי זה ממש תכליתי, כפי שעשו פעם בתקופות הקשות, ואני מציע לאשר עכשיו את ההצעה.

ה צ ב ע ה

ההצעה לאשר ערבויות מטעם המדינה: החברה הישראלית לביטוח סיכונים סחר חוץ (תיקון) - נתקבלה

א' שר:

באותה מסגרת של מקרים מיוחדים, שבהם החברה או מישהו אחר לוקחים סיכונים מעבר למה שמקובל, עמדנו להגיש בקשה - טרם הספקנו להגיש אותה בצורה מסודרת - בדבר 25 מיליון דולר לערבויות על סיכונים מיוחדים. למשל, אגרקסו. החברה מוכנה לקחת 5 מיליון דולר, ואנחנו מוכנים לקחת על עצמנו 5 מיליון דולר או באמצעות החברה או בדרך אחרת. לכן בקשתנו היא - ואני מתנצל על כך שלא הספקנו עדיין להגיש אותה בצורה מסודרת - לאשר לנו מסגרת של 25 מיליון דולר לסיכונים ספציפיים שיבוצעו בין באמצעות החברה ובין באופן ישיר, לכיסוי סיכוני סחר חוץ, או לכיסוי אותן תכניות בצורה ספציפית. כדוגמה של ניצול הזכרתי את חברת אגרקסו.

היו"ר א' שפירא:

יש לך בקשה ספציפית?

א' שר:

בקשה ספציפית טרם הבאנו, אבל מאחר שכבר דנו בנושא של סיכוני סחר חוץ אני מעלה את הענין הזה.

י' ז' אמיר:

בלי בקשה ספציפית אי אפשר לאשר. זה תקדים מסוכן.

היו"ר א' שפירא:

יש גבול למה שאפשר לעשות. לא נסכים לאישור בלי בקשה ספציפית.

ע' סולודר:

רציתי רק להבין למה הכוונה ב"דברים מיוחדים". אם אנו מדברים על סחר חוץ, האם אין זה כולל כל דבר שהוא סחר חוץ?

ע' קמיר:

התכנית הזאת מתייחסת רק למפעלים בפעילות סבירה, ואמרנו שנאלץ לבוא באופן ספציפי לגבי בעיות חריגות.

א' קירשנר:

שני העניינים הבאים במסגרת זו הם: מימון השקעות ביהודה, שומרון וחבל עזה והלוואות ביהודה, שומרון וחבל עזה. (ראה דיון והחלטה בפרוטוקול סודי)

6. קביעת אזורים לענין התוספת לחוק לעידוד השקעות הון
(עפולה, נצרת עילית, מגדל-העמק, ישובי גוש שגב, המרכז התעשייתי של אלון תבור)
מכתב שר האוצר מיום י"ב באב התשמ"ו-17.8.86

ע' עלי:

אני מבקש להודיע לפרוטוקול שאינני משתתף בהצבעה זו.

א' קרשנר:

מדובר בהארכה בשנה אחת לגבי עפולה, נצרת עילית, מגדל-העמק, ישובי גוש שגב והוספת המרכז התעשייתי של אלון תבור.

ה צ ב ע ה

ההצעה לאשר קביעת אזורים לענין התוספת לחוק לעידוד השקעות הון (עפולה, נצרת עילית, מגדל-העמק, ישובי גוש שגב, המרכז התעשייתי של אלון תבור) - נתקבלה

7. שינויים בתקציב המועצה להסדר ההימורים בספורט ל-1985/86
מכתב יו"ר המועצה להסדר ההימורים בספורט מיום ט' באב התשמ"ו-14.8.86

תקציב המועצה להסדר ההימורים בספורט לשנת 1986/87
מכתב יו"ר המועצה מיום כ"ח בתמוז התמ"ו-4.8.86

תקנות להסדר ההימורים בספורט (תכנית הימורים בכדורגל) (תיקון)

היו"ר א' שפירא:

אבקש מחבר-הכנסת ז'אק אמיר למלא את מקומי.

ע' עלי:

יש לי הערה לסדר בנושא תקציב המועצה להסדר ההימורים בספורט. חבר-הכנסת ויינשטיין ביקש לא לדון היום בענין זה וגם אני מתנגד לקיום הדיון.

ע' סולודר:

חלק גדול מחברי הוועדה קיבלו את ההזמנה לישיבה באיחור וכמחאה ביקש חבר-הכנסת ויינשטיין שלא ידונו היום בנושא זה, ואם בכל זאת ידונו בו, הוא אמר שיבקש רוויזיה. כלומר, אפשר לדון וגם להצביע, והיה וההצבעה לא תיראה לו, הוא יבקש רוויזיה.

י' מצא:

צריך גם לנהוג כבוד בחברים שלנו. חבר-הכנסת ויינשטיין התנגד בריש גלי לדיון בנושא של רשות ההימורים בספורט והתנהל ויכוח ולאחר מכן הוא אמר: אם לא תקבלו את דעתי, אני מודיע לכם כבר עכשיו שאדרוש רוויזיה, ואם בקשת הרוויזיה לא תועיל, אדרוש התייעצות סיעתית. כולנו קיבלנו את דעתו.

ע' סולודר:

חבר-הכנסת ויינשטיין אמר שהוא לקח את הסעיף הזה במקרה, כדי להביע את מחאתו. באופן מעשי כיוון שהתנגדות של חבר-הכנסת ויינשטיין אינה מהותית וכיוון שהגיעה לכאן משלחת מחוץ לעיר אני מציעה לקיים בכל זאת את הדיון.

היו"ר י'ז' אמיר:

כפי שאני מבין, חבר-הכנסת ויינשטיין בחר באופן מקרי נושא אחד מתוך צרור נושאים וביקש, כאות מחאה, לא לדון בו היום. אני מציע שנדון בשתי בקשות ונאשר אותן ונדחה בקשה אחת עד שהוא יבוא. אנשים מחכים כאן מהבוקר ולא ייתכן שנתייחס אליהם בזלזול כזה.

ע' עלי:

היות וחבר-הכנסת ויינשטיין ביקש הבוקר לא לדון בנושא זה, אם תחליט הוועדה לדון בו בכל זאת, אבקש התייעצות סיעתית וגם רוויזיה. נושא מועצת ההימורים הוא נושא רציני שצריך ללמוד אותו בצורה יסודית ורצינית. אם אתם רוצים לדון בו היום, אבקש לא להעמיד שום סעיף להצבעה עד שתישלח הזמנה במועד לכל חברי הוועדה תוך ציון הסעיף הזה במפורש בסדר היום וצירוף החומר הנוגע בדבר. אני חושב שאנו נוהגים כאן שלא כראוי כלפי חבר-הוועדה שהעלה בקשה לגטימית. מדובר כאן בסדרי העבודה שלנו.

א' קרשנר:

חבר-הכנסת ויינשטיין פשוט הסתכל על רשימת הסעיפים בסדר היום, בחר באופן מקרי בסעיף אחד מתוכו ובקיש לא נדון בסעיף זה כמחאה נגד יושב ראש הוועדה שקבע ישיבה בצורה זו.

היו"ר י'ז' אמיר:

חבר-הכנסת עובדיה עלי, יש סעיפים רבים שמגיעים אלינו לדיון בלי שקיבלנו מראש חומר לעיון, לרבות סעיפים כבדי משקל. כדי להתעמק בנושא של חברת רסקו, למשל, שנדון הבוקר, היינו צריכים לקבל את ההסכם שנחתם עם נציג הממשלה, ולמרות שלא קראנו את ההסכם אישרנו את הענין מפני שהכרנו בדחיפותו.

שנית, שמעת כבר שחבר הכנסת ויינשטיין בחר בנושא ההימורים באופן מקרי. בכל זאת איני מבקש לקבל עכשיו שום החלטה. אני מציע שנשמע מחברי המשלחת, המחכים כאן משעה אחת-עשרה, מה יש להם לומר. ייתכן שנושא זה כל כך דחוף שלא ניתן לחכות עד למועד הישיבה הבאה של ועדת הכספים, היינו ה-1 בספטמבר. לולא היינו בפגרה היינו יכולים לכנס ישיבה נוספת מחר בבוקר. נשמע את חברי המשלחת, ואם נוכל לקבל החלטות עכשיו, מה טוב, ואם לאו, נצטרך אולי לבקש מיושב ראש הוועדה לזמן ישיבה לפני ה-1 בספטמבר.

ע' עלי:

אינני רוצה להשתתף בדיון כזה מפני שאני מצטרף לבקשת חבר-הכנסת ויינשטיין לא לדון היום בנושא, ולחלופין, אם בכל זאת תחליטו לדון בו, אבקש לא להצביע. בתחילת הישיבה הבטחנו לחבר הוועדה לא לדון בנושא זה ואיננו יכולים לנהוג שלא בהגינות ולדון בו בכל זאת.

ע' סולודר:

הוא אמר בראשית הישיבה: אני מבקש לא לדון על זה, ואם ידונו, לא להצביע, ואם יצביעו, אבקש התייעצות סיעתית או רוויזיה. אם חברי המשלחת יאמרו שאפשר לקיים היום דיון ולדחות את ההצבעה ל-1 בספטמבר, זה אפשרי.

היו"ר י'ז' אמיר:

מכל מקום, כפי שאני שומע מחברת-הכנסת עדנה סולודר שמילאה את מקום היושב ראש באותו זמן, לא היתה הבוקר שום התחייבות לא לקיים דיון בנושא.

ע' עלי:

אם אתם רוצים לקיים דיון, בבקשה, אבל אני מתנגד להצבעה.

היו"ר י'ז' אמיר:

מכל מקום בלי לשמוע את חברי המשלחת לא נוכל להחליט דבר. נשמע תחילה את יושב ראש המועצה להסדר ההימורים בספורט.

א' זייף:

אם יש פה החלטה לא להצביע היום, אנחנו נכנסים פשוט למילכוד. שנת התקציב שלנו נגמרת ב-31 באוגוסט ולא נוכל לעבוד בלי תקציב. אני חושב שלו היה יוצא לי לדבר עם חבר-הכנסת ויינשטיין הוא היה משנה את דעתו.

ע' סולודר:

אני מציעה לנסות לאתר את חבר-הכנסת ויינשטיין טלפונית ולהסביר לו את העניין.

היו"ר י'ז' אמיר:

חבר-הכנסת עובדיה עלי, כיוון שאתה מגן יחד אתנו על לוייליות לחבר, אבקש ממך להישאר ולשמוע את הבעיות הקונקרטיות שבהן אנו נתקלים.

א' זייף:

הבעיה המרכזית היא ששנת התקציב שלנו נגמרת, כאמור, ב-31 באוגוסט וב-1 בספטמבר מתחילה שנת תקציב חדשה ומתחילה עונת הימורים חדשה. החומר שהגשנו כולל את התקציב ואת השינוי בתקנות שאנחנו צריכים להפעיל ושינוי זה אינו מהותי לגבי החלוקה. השינוי בתקנות שאנו צריכים להפעיל ב-1 בספטמבר כולל זמן של פרסום ברשומות. אנחנו נמצאים במצב מאוד לא נוח: לא יכולנו לפנות לוועדה לפני ששר האוצר ושר החינוך והתרבות חתמו והגענו אליכם דווקא בזמן הפגרה.

ח' קמחי:

אני מציע שתצהיר לצורך הפרוטוקול, שאם הוועדה לא תאשר את העניין אחרי דיון, אנחנו נפסיק את התכנית. יש שלושה דברים על סדר היום. ראשית, יש עדכון תקציב. היות ושנת התקציב שלנו נגמרת ב-31 באוגוסט, יש עדכון תקציב כתוצאה מתוספת הכנסות, ואנחנו מעדכנים אותו. אנחנו עובדים על בסיס ריאלי: יש יותר הכנסות, מותר להוציא יותר. שנית, יש תקציב חדש שמתחיל ב-1 בספטמבר ויש תקנות שקיבלנו הסכמה מוקדמת להכנסתן, והכוונה היא שבמקום 13 משחקי כדורגל יהיו 14. אנו מבקשים לאשר את התקנות, משום שיש הליך של פרסום ברשומות שאנו צריכים לעמוד בו, ואנו מצהירים לצורך הפרוטוקול, שאם בישיבה הבאה תחליט הוועדה לשנות את דעתה, נפסיק את התכנית.

היו"ר י'ז' אמיר:

אני מציע שנאשר את התקציב הזה וגם את התקנות לחודשיים.

א' קרשנר:

אני מציע לאשר רבע תקציב לשלושה חודשים.

ע' עלי:

אני מסכים להצעה הזאת, יחד עם התוספת של עורך-דין קמחי, כלומר, אם הוועדה לא תאשר אשת התקנות - - -

ח' קמחי:

- נפסיק את התכנית.

א' קרשנר:

את השינויים השוטפים הוועדה חייבת לאשר היום.

ע' סולודר:

חבר-הכנסת עובדיה עלי, אנסה להתקשר הערב לחבר-הכנסת ויינשטיין ולהסביר לו שהיינו לוייליים לחבר, אבל היה כאן מלכוד אמיתי. אם ירצה לערער, הוא יוכל תמיד לבקש רוויזיה.

מ"מ היו"ר י'ז' אמיר:

אם כן, יש הסכמה לאשר שלושה דברים: שינויים בתקציב המועצה ל-1985/86, רבע מתקציב המועצה לשנת 1986/87 לשלושה חודשים ותקנות להסדר ההימורים בספורט.

ה צ ב ע ה

ההצעה לאשר שינויים בתקציב המועצה להסדר ההימורים בספורט ל-1985/86 נתקבלה ההצעה לאשר רבע תקציב המועצה לשנת 1986/87 לשלושה חודשים נתקבלה ההצעה לאשר תקנות להסדר ההימורים בספורט (תכנית הימורים בכדורגל) (תיקון) נתקבלה

היו"ר י'ז' אמיר:

אישרנו רק רבע התקציב לשנה הבאה ולאחר מכן יתקיים דיון נוסף, מעמיק יותר. כן אישרנו את עדכון התקציב הנוכחי ואת התקנות. אם לחברי הוועדה יהיו הערות לאחר שיקראו את התקנות, נבדוק מה יש לעשות לקראת העתיד. החלטות האישור נתקבלו פה אחד.

8. חוזה בענין סולל בונה

היו"ר א' שפירא:

הוועדה אישרה באופן עקרוני את החוזה בענין- סולל בונה, בתנאי שהחוזה עצמו ישלח בשלב מאוחר יותר לכל חברי הוועדה, ולאחר שייעשה כן, נצביע שוב על החוזה באופן סופי. כיוון שלא תתקיים ישיבה עד ה-1 בספטמבר מבקש מר אהרן פוגל שהוועדה תסמך את היושב ראש לקרוא את החוזה יחד עם האוצר ולאשר אותו.

א' פוגל:

ועדת הכספים התנתה תנאים מסויימים לחוזה, בין השאר: כשהיושב ראש יעבור על החוזה הוא יבדוק אם התנאים שהתנתה הוועדה אכן קיימים בתוכו.

י'ז' אמיר:

היו תקדימים כאלה. יש הגיון רב במה שהצעתם עכשיו. אני רק רוצה להוסיף ולהציע שהוועדה תסמך שלושה חברי כנסת: חבר-הכנסת אברהם שפירא, חבר-הכנסת יגאל כהן וחבר-הכנסת חיים רמון לסכם על דעתם את הנושא בשם הוועדה.

ע' סולודר:

ואם חברי-הכנסת חיים רמון ויגאל כהן אינם בארץ?

י'ז' אמיר:

אז היושב ראש, חבר-הכנסת אברהם שפירא, יעשה זאת בלעדיהם.

היו"ר א' שפירא:

ראשית, מר פוגל, על פי החלטת הוועדה אתה חייב לשלוח את החוזה לכל חבר בוועדה. הצעת חבר-הכנסת ז'אק אמיר נראית לי, היינו להסמיך ועדת משנה שאני אשב בראשה ושבה ישתתפו מרכז סיעת הליכוד, חבר-הכנסת יגאל כהן, מרכז סיעת המערך, חבר-הכנסת חיים רמון וחבר-הכנסת גרשון שפט. אם חבר-הכנסת רמון נמצא בחוץ לארץ, אבקש מחברת-הכנסת עדנה סולודר למלא את מקומו. אם מר פוגל ישלח את החוזה לכל חבר בוועדה ואם אודיע בישיבת ועדת הכספים ב-1 בספטמבר שוועדת המשנה אישרה את החוזה של סולל בונה, לא יהיה צורך לחזור לענין זה, אלא אם יהיה ערעור כלשהו מצד חברים בוועדה.

ע' סולודר:

בדיון על הקבלנים שאלתי היום בענין החוזה עם סולל בונה, כי אני יודעת שמחכים לו כל יום ולא הייתי רוצה שבגלל סיבות טכניות של חופשות הוא יתעכב.

א' פוגל:

חשוב מאד לחתום עליו מהר ככל האפשר.

ע' סולודר:

יחד עם זה אני מסכימה שלטובת ההגיינה הציבורית רצוי שיחתמו היושב ראש, חבר כנסת מהליכוד וחבר כנסת מהמערך.

ה צ ב ע ה

הצעה להסמיך את יושב ראש הוועדה וחברי הכנסת יגאל כהן, חיים רמון וגרשון שפט לאשר את החוזה בענין סולל בונה - נתקבלה

הישיבה ננעלה בשעה 13.30